

JOURNALISTI

8
2016

Suomen Journalistiliiton
ammattilehti
92. vuosikerta 9.6.2016

Viinin viemä

Päätoimittaja Mikko
Numminen oppi kahdessa
vuodessa puhumaan
sujuvasti viineistä.

8

tässä lehdessä

○ Turkkilainen Erol Önderoglu tapaa työnsä puolesta vankilassa istuvia toimittajia. **18**

KUVA: LAURA OJA

○ Terrorismin uhka varjostaa jalkapallo-toimittajan työtä EM-kisoissa. Ranskan viranomaisten mukaan terrorismin riski on nyt suurempi kuin koskaan.

6

○ Journalistiliiton valtuusto päätti media-yrityksen perustamisesta. Yrityksen tavoitteena on parantaa freelancereiden asemaa työmarkkinoilla.

32

poimuri

Mitään valta-asetelmia ei koskaan kyseenalaisteta liikaa. Kestotarve oikeuttaa *Luokkavallan vahtikoirat* -kommentaarin hyvin – selvine puutteineenkin. Toimituskäytäntöjä lähestytään myös journalistien haastatteluin. Onko keskiluokkainen lehtimies sitten eliitin oma rottweiler? Ehkä joku, ei jokainen. Vahtikoira ylipäänsä? No jaa, korkeintaan vanha väsynyt lammaskoira.

Historiantutkija ja freelancetoimittaja
Veli-Pekka Leppänen
Helsingin Sanomissa 25. toukokuuta

Kaupallisten kanavien ennustajaohjelmat ovat tietysti täyttä potaskaa. Samalla ne ovat myös pitkiä, koko illan mainoksia. Mainonnan eettisen neuvoston soveltamien ohjeiden mukaan markkinoinnin on oltava totuudenmukaista, eikä se saa olla harhaanjohtavaa. Ja toisaalta – kuinka eettistä on yhtä aikaa julistaa valedian vastaista sotaa ja samaan aikaan ansaita rahaa hyväuskoisten höynäytämällä?

Toimittaja Sanna Ukkola
Ylen verkkosivuilla 30. toukokuuta

Kyse on siitä, että kun jostakin asiasta kirjoitetaan, työ pitää tehdä kunolla. Tai sitten esittää asia omana mielipiteenä ilman toimittamisen kuorrutusta. Löysä toimittaminen joutaa levikin laskuun. Omalla kohdallani on käynyt niin. Kaikki ei johdu olosuhteista. Työn jälki ratkaisee.

Ulkoministeri, perussuomalaisten
puheenjohtaja Timo Soini Plokissaan
31. toukokuuta

JOURNALISTI

Journalisti Journalisten
Suomen Journalistiliiton
ammattilehti
92. vuosikerta 9. 6. 2016

TOIMITUS

VASTAAVA PÄÄTOIMITTAJA
/ANSVARIG CHEFREDAKTÖR
Markku Lappalainen 040 586 0613

TOIMITUSSIHTEERI/REDAKTIONS-
SEKRETERARE
Manu Marttinen 050 310 3036

TOIMITTAJAT/REPORTRÄR
Nina Erho 050 379 8155
Marja Honkonen 050 379 9108

ULKOASU/LAYOUT
Heli Saarela 050 528 5001

TILAUKSET/BESTÄLLNINGAR
YAP Solutions Oy 09 856 67912
journalisti@nesenta.fi

PAINO/TRYCKERI
I-print Oy, Seinäjoki
ISSN 1236-3596 (painettu/tryckt)
1458-4271 (verkko/nät)

JULKAISIJA/UTGIVARE
Suomen Journalistiliitto
Finlands Journalistförbund
(09) 6122 330, faksi (09) 640 361
PL 50, 00531 Helsinki

etunimi.sukunimi@journalistiliitto.fi
förnamn.släktnamn@journalistiliitto.fi
www.journalisti.fi

KANNEN KUVA: KAI WIDELL

*Journalisti vaalii
laadukasta journalismia,
sananvapautta ja
alan parhaita perinteitä.
Journalisti tarkastelee
kriittisesti media-alaa
ja sen ilmiöitä.*

MARKKU LAPPALAINEN markku.lappalainen@journalistiliitto.fi

Ammattikuva elää

Vuoden 2008 jälkeen on yt-neuvotteluissa irtisanottu keskimäärin 200 journalistia vuodessa. Lisäksi alalta on poistunut satoja ammattilaisia, jotka ovat siirtyneet eläkkeelle, irtisanoutuneet tai jääneet vaille määrällisyyden jatkoa.

Tampereen yliopiston Journalismin, viestinnän ja median tutkimuskeskus COMET tutkii näiden työttömäksi jääneiden ja työnsä jättäneiden toimittajien asemaa työelämässä. Tutkijat **Auli Harju** ja **Kari Koljonen** esittelivät hankkeen alustavia tuloksia liiton valtuustolle toukokuun lopulla Helsingissä. Lopullinen yhteenveto valmistuu syksyllä. Tutkimukseen on haastateltu puhelimitse 117 henkilöä, aineistossa on lisäksi teemahaastatteluja ja kirjoitustehtäviä. Tutkimus tehdään Journalistiliiton aloitteesta.

Tutkimukseen osallistuvien omakohtaiset kokemukset ja näkemykset alan näkymistä

muodostavat kiinnostavan palapelin, joka kuvaa hyvin mediamaailman tilaa. Heistä lähes puolet on töissä, pääasiassa omalla alallaan tai sen liepeillä. Runsas viidennes on työttömänä. Vajaa kolmannes on työllistettynä, siirtynyt eläkkeelle tai yrittää elää freelance-rina tai jonkinlaisessa roikko-työsuhteessa, kuten tt-läisenä tai pätkäläisenä.

”Moni korostaa, että journalistin työ on hienoa. Edelleen.

Töissä olevista lähes kaksi kolmannesta tekee journalistista työtä. Valtaosa muistakin on työllistynyt lähialoille viestintään ja opetustoimeen. Vain satunnaisesti leipäpuu on löytynyt aivan toiselta alalta: esimerkiksi bussikuskin hommissa tai ravintola-alalta.

Joka toinen työttömäksi joutunut on saanut tukea työnan-

taltaan, joka toinen kertoo jääneensä vaille mitään tukea. Henkisellä puolella vahvin tuki löytyy kotijoukoista ja (entisistä) työkavereista. Kollegat ja oman työuran kuluessa syntyneet verkostot ovat myös merkittäviä työttömäksi joutuneelle.

Merkille pantavaa on myös se, että monelle oman työttömyyden avoin esilletuonti on parantanut työnsaannin mahdollisuuksia.

Sen sijaan työvoimaviranomaisista harvalla on hyvää sanottavaa. 62 prosenttia kyselyyn vastanneista totesi, ettei ole saanut mitään tukea TE-toimistoilta. Aloitteellisille on toki tarjottu neuvoja, mutta moni on kohdannut erään haastateltavan kiteyttämän viranomaisviestin: ”Varmaan itse parhaiten löydät työtä.”

Vaikka tutkimuksesta nousee esille paljon alakulua, kumpuaa sieltä myös myönteisiä näköaloja. Maailma muuttuu ja ammattikuva elää, niin pitääkin. Moni korostaa, että journalistin työ on hienoa. Edelleen.

Freelancerin kesä

Lähes kaksi kolmannesta freelancereista tekee töitä myös lomallaan. Tämä käy ilmi ruotsinkielisten sivujemme toimittajan **Lina Laurentin** tekemästä kyselystä.

Kyselyyn vastasi 78 freelancejournalistia. Vajaa kolmannes vastanneista pitää lomaa kahdesta neljään viikkoa, runsas viidennes viikon pari. Lähes neljännes ei lomaile ollenkaan, ja heistä valtaosa ilmoittaa syyksi sen, ettei lomaan ole varaa.

Monelle freelancerille loma on pakon sanele-

ma tauko työssä: toimeksiantoja ei yksinkertaisesti ole. Toisille loma taas on työn ja lomailun yhdistelmä, kun tarjolla olevista töistä ei ole varaa kieltäytyä. Huonoimmassa asemassa ovat ne, joilla ei ole varaa lomaan, mutta tarjolla ei ole töitäkään.

Yksi lomailee ”lainan ja luottokortin” turvin. Toinen ”ei ole virallisesti lomalla”, vaan kuljettaa läppäriä aina mukanaan mahdollisen keikan varalta.

KASVO

EIJA SIEBENBERG

● 50-vuotias Yle Urheilun tuotantopäällikkö.

● Tuli Yleen töihin vuonna 1991 kuvaussihteerikurssin kautta.

● Opiskeli työnsä ohessa yhteiskuntatieteiden maisteriksi Jyväskylän yliopistossa.

● Teki olympialähetystiä ensimmäisen kerran vuonna 1992 Barcelonan kisoista.

● Seuraa itse televisiosta mieluiten ampu-mahiihtoa.

Luvassa sukellus olympiakuplaan

Yle televisioi olympialaiset ensimmäistä kertaa kellon ympäri. Rion kisojen lisähaasteena on turvallisuus, sanoo tuotantopäällikkö Eija Siebenberg.

MARJA HONKONEN, TEKSTI • AINO HUOVIO, KUVA

Elokuussa Pasilassa Ylen studiolla numero seitsemän eletään olympiakuplassa. Studio on Rion kesäkisojen lähetyksistä vastaavan yli sadan hengen Suomen-tiimin hermokeskus. Esimerkiksi selostamokoppeja sinne pystytetään 15.

”Elämästä katoaa kaksi viikkoa. Ajantaju häviää. Se on toisaalta kauhean palkitsevaa tiimityötä”, kuvailee Rio-projektin tuotantopäällikkö **Eija Siebenberg**.

Rion olympialaiset ovat tänä vuonna Ylen suurin tuotanto. Brasilian päässä työtä tekee toiset sata henkeä, ja tavaraa lähtee heidän mukanaan kontillinen.

Olympiaohjelmaa lähetetään televisiossa ensimmäistä kertaa kellon ympäri. Kun Pasilan studio päättää lähetyksensä noin ilta-kymmeneltä, jatkuu ohjelma Cobacaban studioista aamukuuteen. Aamupäivällä näytetään koosteita.

Käytännössä olympiatiimissä joku on koko ajan töissä. Yötöitä tulee paljon.

”Olemme varanneet kaiken kaluston, mitä Pasilasta löytyy ja vuokranneet lisää ulkoa”, Siebenberg sanoo.

Lisäksi kansainvälisestä kuvavirrasta vastaanava Olympic Broadcasting Services -yhtiö ostaa Yleltä noin 150 hengen tiimin tekemään yleisurheilua.

Tuotantopäällikkönä Siebenberg pitää huolen siitä, että kislälähetyksien tekijät, tekniikka ja aikataulut ovat kunnossa. Suunnittelu on aloitettu heti Sotšin olympialaisten jälkeen.

Syksyllä olympiatiimi kokousti arvailen, mista lajeista päästään näyttämään suomalaissuorituksia. Värikoodatussa Excel-taulukossa linjattiin, mitä näytetään suorana, mikä koosteena ja mikä Rio Areenassa.

Sekin piti päättää, mitä kaikkea selostetaan suomeksi, ruotsiksi ja radioon – ja mikä laji kisapaikalta, mikä Rion kansainvälisestä tv-keskuksesta ja mikä Suomesta. Ja kisojen aikana tilanne elää koko ajan.

”Tämä on homma, jossa täytyy tykätä tehdä palapeliä, mutta tykkään kyllä”, Siebenberg toteaa.

Lisähaasteen tuo isäntäkaupungin turvallisuus. Aihe on ollut Siebenbergin mukaan paljon esillä ja se otetaan vakavasti. Lähtijöitä on valistettu muun muassa zikaviruksesta. Suurin vaara on tulla ryöstetyksi.

”Sanotaan, että jättäkää pari kameraa pois. Kuulostaa helpolle, mutta ei oikeasti säästä paljoa.

”On korostettu, ettei mikään tavara ole niin arvokas, etteikö sitä voisi antaa. Että antakaa ne puhelimet, eikä henkeä.”

Aivan halpa olympiaprojekti ei ole. Siebenbergin mukaan se tuotetaan ”erittäin kustannustehokkaasti, reilulla kahdella eurolla per suomalainen”. Hän ei niele kritiikkiä siitä, että halvemmalla selviäisi. Rahalla varmistetaan, että kaikki suomalaissuoritukset nähdään televisiossa.

Juustohöyläkarsiminen toimii urheilun televisioinnissa ylipäätään huonosti.

”Sanotaan, että jättäkää pari kameraa pois. Kuulostaa helpolle, mutta ei oikeasti säästä paljoa. Pitäisi jättää näyttämättä joitain lajeja kokonaan.” ●

INSI:N VAROITUS JOURNALISTEILLE

● Toimittajien turvallisuusjärjestö International News Safety Instituten (INSI) mukaan terrori-iskun uhka on suurin alkulohkojen aikana, jolloin pelejä on useassa kaupungissa.

● Mahdolliset iskut kohdistuvat todennäköisimmin julkisille ja keskeisille alueille tai baareihin, jonne pääsee rekisteröitymättä ja ilman pääsylippua.

INSI:N OHJEET ON TEHNYT
RISK ADVISORY GROUP

Tyynenä keikalle. Kai Nevala luottaa Ranskan EM-kilpailujen turvatoimiin. "Todennäköisyys kuolla terrori-iskussa on huomattavasti pienempi kuin esimerkiksi liikenneonnettomuus."

Terrorismin uhka varjostaa EM-jalkapalloa

JOHANNA POHJOLA, TEKSTI • TEIJA SOINI, KUVA

Terrorin riski on korkeimmillaan jalkapallon EM-kilpailuissa Ranskassa. Suomalaisjournalisteille se on pikemminkin jutun- kuin pelonaihe.

Jos toimittaja luovuttaa pelolle vallan, ei hän voi poistua edes kotoaan. Tätä mieltä on *Kalevan* urheilutoimittaja **Kai Nevala**, joka raportoi parhaillaan jalkapallon EM-kilpailuista Ranskassa.

Maan viranomaisten mukaan terrorismin riski on tällä hetkellä suurempi kuin koskaan. Myös toimittajien turvallisuusjärjestö International News Safety Institute (INSI) varoittaa siitä journalisteja, vaikka uhka ei kohdistukaan suoraan ammattikuntaan.

Nevala lensi Pariisiin ja palaa Suomeen toisesta tuoreesta isku-kohteesta, Brysselistä. Hän on keskustellut terroriuhasta kollegoidensa kanssa, mutta ei suo sille liikaa ajatuksia.

"Pariisilaiset ja brysseliläiset elävät päivittäistä elämäänsä. He sopeutuvat uhkaan, joten kyllä meidän toimittajienkin on lyhyellä reissulla siihen pystyttävä."

TERRORIRISKI KASVAA ruuhkaisilla ja niukimmin valvotuilla alueilla, INSI varoittaa.

Jalkapallon arvokilpailuja kiertänyt Nevala tietää, että niissä on mahdotonta välttää ihmismassoja. Osallistujamaiden kannattajajoukoihin saattaa kerääntyä kymmeniä tuhansia ihmisiä.

Sitä paitsi terroriuhasta puhuttiin jo ainakin Ateenan kesäolympialaisissa 2004, oululaistoimittaja muistelee.

"Tässä tapauksessa terrorin ehkäisemiseksi on mobilisoitu hirveä määrä työvoimaa. Se luo turvaa. Yleensä stadion ja media-keskus ovat hyvinkin turvallisia paikkoja", hän sanoo.

"Varaudun siihen, että liikkuminen on normaalia työläämpää kiristyneiden turvatoimien vuoksi. Työpäivät vaativat ylimääräistä kärsivällisyyttä."

YLESTÄ LÄHTEE HEINÄKUUN alun semifinaaleihin neljä toimittajaa. He majoittuvat Euroopan jalkapalloliiton mediahotelleihin ja liikkuvat järjestetyillä kuljetuksilla, kertoo Yle Urheilun päällikkö **Panu**

Pokkinen.

"Niissä turvallisuus on käsityksemme mukaan huomioitu hyvin. Siksi muihin erityisjärjestelyihin ei ole tarvetta", Pokkinen sanoo.

Alkulohkojen otteluista Ylele uutisoi Ranskan-avustaja **Anna-stiina Heikkilä**. Hän on työskennellyt Pariisissa kolme vuotta ja raportoinut viime vuoden molemmista iskuista.

Väenpaljoudessa viriävät paniikkireaktiot huolettavat Heikkilää uutta iskua enemmän.

"Olen varautunut siihen, että hässäkkätilanteita saattaa sattua. Tiedostan, että viranomaiset joutuvat reagoimaan niihin ylivarovaisesti", hän kertoo.

"Terroririski ei pelota mutta väsyttää jonkun verran. Valppaana olo, aikaa vievät turvatoimet ja ihmispaljous tuovat kiireiseen työhön ylimääräistä päänaivaa."

UHKA TURVATOIMINEEN on toimituksille ennen kaikkea uutisaihe.

"Jos jotain tapahtuu, se uutisoidaan. Turvallisuuden kannalta uhkaa ei ole mietitty. En edes tiedä, miten siihen voisi varautua", sanoo

Ilta-Sanomien urheilutoimittaja **Saku-Pekka Sundelin**.

Hän kiertää ottelukaupunkeja koko EM-kuukauden ajan. Majotusvalintoja ohjasivat lähinnä saatavuus ja hinta.

Sundelin työskenteli aiemmin *IS:n* kirjeenvaihtajana Lontoossa ja raportoi esimerkiksi kaupungin olympialaisista 2012. Tuolloin hän oli erityisen valppaana.

"Kokemus vaikuttaa siihen, että lähten Ranskaan rauhassa. Vain äitini on huolissaan. Olen yrittänyt sanoa, että kaikki mahdolliset turvatoimet on tehty."

Eräs seikka tuntuu jalkapalloon erikoistuneesta toimittajasta erityisen kurjalta: Terrorijärjestö Isis surmasi tammikuussa jalkapallonkatsojia ja iski toukokuussa espanjalaisjoukkue Real Madridin fanien kahvilaan Irakissa. Yksi Pariisin marraskuista iskuista kohdistui Ranskan ja Saksan harjoitusmaaotteluun.

"Aiemmin ei tullut vastaan sitä, että terroristit inhoaisivat jalkapalloa. Se arveluttaa ja tekee heistä jalkapalloihmisen näkökulmasta vielä inhottavampia ihmisiä." ●

ELINA GRUNDSTRÖM
 elina.grundstrom@jsn.fi
 KIRJOITTAJA ON JULKISEN SANAN
 NEUVOSTON PUHEENJOHTAJA.

Sanavapauden vapaamatkustajat

” Ei tule vaivatta vapaus” on fraasi, joka tunnetaan **Veijo Meren** Suomen itsestämisvaiheita käsittelevän kirjan nimestä.

Lausahduksen perimmäistä alkuperää en tiedä, mutta työskenneltyäni viisi kuukautta Julkisen sanan neuvoston puheenjohtajana olen vakuuttunut, että se pitää paikkansa.

SUOMALAINEN lehdistönvapaus perustuu pitkälti median itsesääntelyn toimivuuteen. Sen ylläpitäminen vaatii älyttömästi työtä ja vaivaa, kiusallista yksityiskohtien hinkkaamista, tulkintaerimielisyyksistä kinastelemista ja rasittavien pelisääntöjen noudattamista.

Neuvoston jäsenet uhraavat ison osan kokousta edeltävästä viikonlopusta päätösmateriaalin lukemiseen. Itse kokous kestää neljä viisi tuntia. Ja kaikki tämä on käytännössä vapaaehtoistyötä: journalistijäsenille maksetaan 25 euron kokouspalkkio, yleisön edustajille pari kymppiä enemmän.

Vielä suurempaa tuskaa järjestelmä tuottaa päätoimittajille. Kanteleihin vastaamiseen tuhraantuu aikaa, ja neuvoston ratkaisut ovat usein hankalia rajatapauksia, joita ei ole helppoa hyväksyä. Jupinaa kuuluu.

Suomalaiset mediat ovat kuitenkin aina julkaisseet langettavat päätökset. Juuri tämä katkeran kalkein nieleminen on tehnyt järjestelmästä uskottavan.

TYÖLÄINTÄ ON kuitenkin *Journalistin ohjeiden* noudattaminen. Toimittajien elämä olisi helppoa, jos he voisivat julkaista samanlaista faktojen osalta tarkistamatonta mielipidetekstiä kuin itsenäiset bloggajat. Jutut olisivat paljon vetävämpiä, jos journalisti voisi harrastaa sel-

laista yksipuolista mollaamista, jota some-maailma rakastaa. Se ei kuitenkaan käy. Journalisti ei saa jättää kielteisen julkisuuden kohteeksi joutuvaa henkilöä tai tahoa kuulematta.

Median itsesääntely vaikuttaa kuin rokotusohjelma. Kun riittävän suuri määrä medioita toimii vastuullisesti, joukkoon mahtuu yksi JSN:ään kuulumaton *Hommafoorumi* ja pari epäasiallista bloggaajaa ilman, että sananvapaus kärsii.

Loputtomiin tämä ei riitä. Kun JSN:n arvostus on kasvanut, nettiin on ilmestynyt julkaisualustoja, jotka antavat ymmärtää noudattavansa *Journalistin ohjeita*, mutta eivät kuulu JSN:n piiriin. Ne ovat kuin perusteettomilla reilun kaupan merkinnöillä hämääviä kauppiaita. Jos eettisiin periaatteisiin viitataan ilman että ollaan mukana niiden noudattamista kontrolloivassa järjestelmässä, se vie uskottavuuden myös rehellisiltä kauppiailta.

SANANVAPAUDEN vapaamatkustajat ovat samanlainen riski kuin lapset, jotka jätetään rokottamatta. Kun esimerkiksi *Vastavalkea*-sivusto tai journalismin joukkorahoitusalus-taksi itseään kutsuva *Rapport* eivät kuulu JSN:ään, niiden julkaisemista jutuista voi kannella vain oikeuteen. Kun tällainen yleistyy, lainsäädäntö tiukkenee ja sananvapaus heikkenee.

JSN:n jäsenyys maksaa yksittäisille medioille 350 euroa vuodessa, mutta halvemminkin pääsee mukaan, kun liittyy johonkin kustantajajärjestöön. Esimerkiksi Kulttuuri-, mielipide- ja tiedelehtien liiton Kultti ry:n jäsenmaksu on 98 euroa. Rahasta jäsenyyden ei siis luulisi olevan kiinni.

Mutta onhan niiden *Journalistin ohjeiden* noudattamisesta toki kovasti vaivaa. ●

Makuelämys. Työ Viini-lehdessä on muuttanut Mikko Nummisen asenteita. "Arvostan nykyään enemmän sitä, mitä syön ja juon, koska tiedän, mikä vaiva sen eteen on nähty."

Artesaanijournalisti

Kun Mikko Numminen kaksi vuotta sitten aloitti Viini-lehden päätoimittajana, hän ei tiennyt viineistä juuri mitään. Nykyään hän on vilpittömän innostunut juomakulttuurista ja uskoo, että juuri hyötyjournalismilla on loistava tulevaisuus.

NOORA MATTILA, TEKSTI • KAI WIDELL, KUVAT

Viini-lehti on muutakin kuin pelkkä lehti, ja se on helppo huomata. Toimitustilan aula Helsingin Lauttasaarella on täynnä tavaraa: pöydillä on kasapäin viini- ja olutlaseja, korkkiruuveja, astioita ja sisustustavaraa sisäryityksen ystävämyynnin jäljiltä.

Lasiseinän takana on viileä viinikellari, johon on pinottu arvokkaan näköisiä puulaatikoita. Viinit ovat henkilökunnan omia, jotkin avataan pikkujouluissa.

"Eivät nämä kaikki ole arvoviinejä", **Mikko Numminen** sanoo.

"Tuossa on esimerkiksi riesling Saksan Moselist, melko makea. Se on yksi suosikeistani, ja viimeksi maksoin siitä lentokentällä pari kymppiä."

Numminen on ollut *Viini-lehden* päätoimittajana kohta kaksi vuotta ja oppinut puhumaan mistä tahansa viinistä, jos tarve vaatii.

"Kun aloitin tässä työssä, minua varoiteltiin että kohta kaikki raha ja vapaa-aika menee viiniin. Kotona minulla on aina pullo auki, mutta en juo joka päivä. Eikä minulla sentään ole omaa viinikellaria."

Vuonna 1989 perustettu *Viini-lehti* on markkinoiden outolintu, sillä sitä julkaisee edelleen itsenäinen yritys suuren leh-

titalon sijaan. Julkaisijalla Viinilehti Oy:llä on kyllä muitakin bisneksiä. Se järjestää viinialan messuja ja muita tapahtumia, ja sen sisäryityksiä ovat keittiötarvikekauppa Decanter, virolainen nettikauppa Viinikellari.com sekä Carsin Wines -niminen viinin maahantuoja.

Siinä on järkeä: yrityksen haarat yltävät kaikkialle viinimaailmaan. Lehdessä ilmestyy messujen ja kauppojen mainoksia, ja messuilla jaetaan lehtiä. *Viini-lehden* mainospaikoilla on tosin myös paljon kilpailijoiden ilmoituksia, ja viiniarviot tehdään sokkotesteinä.

Nummisen tehtäviin kuuluu "yritysrypeän sisältökanavien" pyörittäminen, eli yhdeksän kertaa vuodessa ilmestyvä *Viini-lehti* ja sen teemalehdet *Kuohuviini* ja *Oluelle*, nettisivut, jotka uudistuivat alkuvuodesta, sekä jokaviikkoinen uutiskirje.

Käytännössä Nummisella on pieni toimitus, pieni budjetti ja varsin vapaat kädet. Se muistuttaa häntä edellisestä työpaikasta *Imagesta*.

"*Image*n toimituksessa Iso Roballa tehtiin myös töitä **Raoul Grünsteinin** entisen turkisliikkeen showroomissa", Numminen sanoo pujotellessaan viinilasilaatikoiden lomitse toimituksen perälle.

VANHAT AJAT tulivat Nummiselle mieleen, kun Viinilehti Oy:n hallituksen puheenjohtaja **Juha Berglund** soitti hänelle keväällä 2014 ja tarjosi työpaikkaa. Num-

minen ei tiennyt viineistä juuri mitään, mutta lehden hän tuns. Se oli 2000-luvulla kuulunut *Image* Kustannuksen lehtiperheeseen ja sitä oli tehty samassa toimitilassa.

"Siinä tuntui olevan yhä samaa dna:ta. Sekä *Image*n että *Viini-lehden* taustalla oli kulttuurista pääomaa", Numminen sanoo.

Berglundin soittaessa Numminen istui freelancereiden työhuoneella Helsingin Kalliossa. Oli vasta vajaa vuosi siitä, kun hän oli irtisanoutunut *Image*n päätoimittajan tehtävästä aikeinaan kirjoittaa pitkiä juttuja ja "ratkaista median ansaintalogiikka", kuten hän kirjoitti Semibold-yrityksensä blogissa.

Ratkaisu ei vaikuttanut taloudellisesti kovin hyvältä. Näytti siltä, että pelkkä pitkien juttujen kirjoittaminen ei tuonut yhden miehen mediayritykselle tarpeeksi ansioita, vaan puolet tuloista olisi pitänyt hankkia yritysviestinnästä tai markkinoinnista.

Numminen oli kuitenkin journalisti, ja siksiipä Berglund oli hänelle soittanutkin. *Viini-lehti* oli arvokas ja tyylikäs viinikulttuurin asiantuntijajulkaisu, jossa ei Berglundin mielestä ollut mitään vikaa. Edellinen päätoimittaja **Seppo Määttä** oli jäämässä eläkkeelle ja Berglund soitti parhaalle vapaalle lehdentekijälle, jonka tiesi.

Numminen huomasi, että leh-

Kotona minulla on aina pullo auki, mutta en juo joka päivä.

"Tiesin osaavani sen. Luonto ajoi tikanpojan takaisin puuhun."

NUMMISEN LEHDENTEKOURA alkoi syksyllä 2000. Hän istui *Imagen* toimituksessa Isolla Roobertinkadulla, kun silloinen päätoimittaja **Marjaana Toiminen** listasi tussilla taululle *Imagen* historian parhaat jutut.

"Katsoimme sitä taulua toimituksen kanssa ja sitten Marjaana sanoi että no, mitäs tehdään seuraavaan numeroon?"

Numminen oli valmis. Hän oli tullut ihaillemaansa lehteen vuoden mittaiseen toimituspäällikön sijaisuuteen ja halusi ottaa ajasta kaiken irti. Hän on toimittaja **Juha Nummisen** poika, joka sai kesätyöpaikkansa *Länsi-Savossa* lähetettyään sata työhakemusta ja joka palkattiin *Ilta-Sanomien Viikonvaihte*-liitteeseen vain kahden vuoden tiedotusopin opintojen jälkeen.

Ilta-Sanomien aikaisen työtoverin mukaan Numminen teki työtään perusteellisesti, vaivaa säästämättä ja äänettömästi.

"Olen varmaan vähän introvertti, koska tykkään kirjoitusvaiheesta, siitä kun teksti lähtee luistamaan", Numminen sanoo.

*Image*ssa hänestä tuli kuitenkin kolmen vuoden jälkeen päätoimittaja ja oikeastaan koko *Image*, sillä muu toimitus vaihtui. Aikaa hiljaiselle kirjoittelulle ei juuri ollut.

"Hän halusi pitää kaikki langat käsissään ja sammutteli kaikenlaisia tulipaloja", kertoo silloin toimittajaksi pestattu **Ilkka Karisto**.

"Jos tarvittiin nopeasti uusi idea, Mikko selaili kiivaasti lehtiä ja keksi vartissa pari kolme kelvollista ideaa. Minulle metodi oli vaivaannuttava, koska itse tarvitsen idean kehittämiseen vähintään tunnin ulkoilua tai mieluummin ulkomaanmatkan."

Nummisen mukaan *Image* oli testilaboratorio narratiivisen journalismin rajojen kokeilemiseen ja rikkomiseen.

"Tekijöiksi kertyi lahjakkaita tyyppejä, joilla oli samanlainen into ja usko journalismiin ja halu kehittyä. Se oli todella kaunista ja hauskaa."

Kymmenen vuoden rajapyykin lähes työssä Nummisesta alkoi tuntua, että hänen taulunsa parhaat jutut oli nyt tehty.

"Halusin ymmärtää mediaa yhden lehden ulkopuolella."

NUMMISEN TUNTEVAT kutsuvat häntä intellektuelliksi ja visionääriksi, joka on vienyt suomalaista featurekirjoittamista eteenpäin. Sen takia on hieman yllättävää, ettei vajaan vuoden yrittäjäaikana tullut työtarjouksia isoista lehtitaloista. Ja kenties on vähän yllättävää löytää Numminen Lautasaaresta viinilaatikoiden keskeltä. Eikö hän ole täällä hieman syrjässä?

"Minusta oli nastaa, että työtarjous tuli vähän sivusta, paikasta josta en ajatellut löytäväni itseäni. *Viini-lehdessä* minulla oli mahdollisuus laventaa osaamistani ja oppia jotain uutta", hän sanoo.

Täällä Nummisen toimenkuvaan kuuluu myös koko yrityksen viestinnän ja markkinoinnin suunnittelua. Ja luonnollisesti hän on tutustunut viinien maailmaan.

"En kyllä vielääkään kirjoittaisi viiniarvioita, koska en osaisi tiivistää, että tuoksussa on kypsää hedelmää ja maussa persikan kiveä. Mutta olen tutustunut ihmisiin, jotka tekevät työtään kädet mullassa, intohimolla ja rakkaudella", hän sanoo.

"Viinivalmistuksessa on käsityöläisyyttä ja siihen liittyvää etiikkaa ja yllpeyttä, jota minusta on journalismissaikin parhaimmillaan. En ehkä ole viini-asiantuntija, mutta olen päätoimittajana käsityöläinen, duunari."

Numminen ei lähtenyt uudistamaan lehteä heti, vaan hän halusi ensin kuunnella toimitusta tietääkseen, miksi asioita oli tehty tietyllä tavalla ja mitkä olivat tekijöiden vahvuudet.

"Minun tehtäväni on kaivaa kirjoittajista ja kuvaajista esiin parhaat puolet ja antaa heille mahdollisuus loistaa."

Hän jakoi lehden selkeämmin kolmeen osaan, kevensi alkupäätä, editoi pitkiä juttuja ja siirsi syventävän harrastajatiet-

don lehden loppuun.

"Oma suhteeni viiniin on arkipäiväistynyt, ja haluan lehteenkin tuoda keveyttä ja iloa. Ylipäättään asiantuntijajournalismi on jo vahvasti haastettu, koska aina löytyy lukija, joka tietää enemmän kuin toimittaja. Nuoremmat lukijat eivät välttämättä kaipaakaan ehdottomia totuuksia siitä, mitä nyt tulee juoda, vaan lifestyle-tyyppistä unelmointia ja reportaaseja", hän sanoo.

Tämän vuoden *Viini-lehdissä* on juttuja esimerkiksi viinistä ja joogasta, kirkkoviineistä, korkinvalmistuksesta ja maineikkaasta viinikirjailijasta. On reseptejä, kolumneja, viinityyppien esittelyä, vinkkejä viinin ja ruuan yhdistämiseen sekä matkajuttuja toisensa perään. Yhden ja saman aihepiirin uudenlainen käsittely on Nummisen mielestä kiinnostava haaste ja täysin päinvastainen kuin *Image*ssa.

*Image*ssa saattoi olla juttu mistä vaan, mutta siihen piti löytää *Imagen* näkökulma, käsittelytapa tai soundi. Sen vapauden täyttäminen oli loppumaton tehtävä. *Viinissä* aihetta ei tarvitse joka kerta kyseenalaistaa mutta yritän löytää käsittelytapoja, jotka kuitenkin rikkoisivat kaavoja tai yllättäisivät lukijan."

Image ei myöskään vastannut mihinkään suoraan tarpeeseen, kun taas *Viini-lehti* on selvästi hyötyjournalismia: esimerkiksi nettisivujen tärkein palvelu ovat hakukoneet, joilla voi etsiä viiniarvioita tai ateriaan sopivia viinejä.

Kokeneen aikakauslehtitoimittajan tunnistaa siitä, että hän ajattelee ensin sitä, mitä lukija haluaisi lukea, ja toiseksi sitä, mitä kirjoittaja haluaisi kirjoittaa. (Kenties siksi Numminen aikanaan tyrmäsi Ilkka Kariston ja **Antti Helinin** jutuidean, jossa toimittaja eläytyisi vauvan elämään.) Niin että ei, Numminen ei mielestään ole syrjässä *Viini-lehdessä*.

"Minusta olen ytimessä siinä, että yritän tehdä asioita, jotka ovat meidän yleisöllemme tärkeitä. *Viini-lehden* yrityserheellä saattaa olla parempi tulevaisuus kymmenen vuoden päästä kuin monella ison lehtita-

Ruokakulttuuria. Viinin myynti on laskenut olutbuumin kustannuksella, mutta Nummisen mielestä ruokakulttuurissa eletään kaiken kaikkiaan kiinnostavia aikoja.

lon lehdellä. Meillä on käsissämme viini-maailman palapelinpalat, joten voimme olla kokoamme isompi.”

Sitä paitsi suomalaisessa ruoka- ja juomakulttuurissa eletään kiinnostavia aikoja. Syöminen ja juominen on muuttunut hifistelyksi ja hifistely nautiskeluksi. Numminen puhuu erityisellä lämmöllä karheapintaisesta, emolehteä räväkämästä *Oluelle*-lehdestä, joka tulee tänä kesänä toista kertaa irtomyyntiin.

KEVÄÄN TILINPÄÄTÖKSESSÄ VIINILEHTI Oy:n tulos oli voitollinen ja lehden ilmoitusmyynti kasvanut. Pelkkä viinikellarin raottaminen ei riittänyt, vaan toimitus lähti Alpeille juhlimaan tulosta ja maistelemaan viinejä.

Onhan se hienoa, että työssä pääsee maailmalle, mutta Numminen sanoo viihtyvänsä parhaiten toimistolla. Hän on tavallaan aika vakava tyyppi: edes toimittajabileissä hän ei höpöttele turhanpäiväisiä vaan seisoo lasi kädessä rauhallisena ja kaksi metriä pitkänä ja odottaa, onko toisilla jotain kiinnostavaa sanottavaa.

Hän suhtautuu työhönsä vakavasti ja kunnianhimoisesti, mutta sanoo että hänellä on usein hauskaa, ideoita heitellessä, kirjoittaessa, kirjoittajia kannustaessa.

Työstään Numminen puhuu helposti yli kaksi tuntia. Näinä aikoina, jolloin moni toimittaja tuntuu menettäneen uskonsa työn merkitykseen, vilpittön innostus viinijournalismista on virkistävää.

Mitä mediassa seuraavaksi tapahtuukin, työssä todennäköisesti pärjäävät parhaiten ne, jotka ottavat sen tosissaan, tai ne, joilla on hauskaa. Journalismin käsitöyläiset, ehkä. ●

Pikkujoulujuomia. Yrityksen viinikellari on henkilökunnan keräilyn tulos. Viini-lehden toimituksessa maistellaan lähinnä uutuusviinejä, jotka tulevat arvioitaviksi.

Mikko Nummisen viinivinkit toimittajille

VALKOVIINI: Kung Fu Girl Riesling 2014. ”Aromikas amerikkalainen valkoviini on yksi suosikkirypäleistäni. Yksi Alkon vakio-ostoksistani: sopii sekä seurusteluviiniksi että esimerkiksi lohen ja maustetun kasvisruoan kanssa.” 14,98 €

PUNAVIINI: Tommasi Crearo 2013. ”Kevyt Pinot Noir on monen viinituntijan suosikkirypäle, mutta pidän itse myös runsaista punaviineistä. Tämä italialainen sekoite on täyteläinen ja maukas.” 18,98 €

ROSEE: Torres Santa Digna Cabernet Sauvignon Rosé 2015. ”Viini-lehti on valinnut Santa Dignan kahdesti peräkkäin vuoden roseeksi. Kenties vä-rinsä takia roseeta pidetään feminiinisenä viininä,

vaikka se voi olla varsin roteva, kuten tämä chile-läisviini. Aperitiiviksi tai grilliruokaan kera.” 9,99 €

KUOHUVIINI: Jansz. ”Australian Tasmania on muodikas kuohuviinialue. Jansz on tuotettu samppan-
jan tapaan perinteisellä metodilla pullossa kyps-
entäen. Vaikka maku on kuiva, siinä on myös
runsaasti hedelmäisyyttä.” 17,99 €

OLUT: Pöhjala Routa. ”Virolaisen pienpanimon IPA-olut on maustettu lakalla. Alkoholiakin on 6,7 prosenttia. Olut ei ole kuitenkaan ylihumaloitu ja lakan aromi on hienovarainen. Sopii myös isoina tuoppeina nautittavaksi. Löytyy olutravintoloista, pian myös Alkon valikoimasta.”

Noora Mattila

VIINI-LEHTI

● Viini-lehti syntyi vuonna 1989 Juha Berglundin omistaman keittiötarvike-liike Decanterin asiakaslehdeksi. Viini-lehti Oy:n omistamaa lehteä ovat vuosien saatossa kustantaneet Kynämies, Image Kustannus ja A-lehdet. Vuodesta 2011 lähtien Viinilehti Oy on kustantanut lehteä itse.

● Viini-lehti järjestää myös tapahtumia, kuten Viini & ruoka -messuja. Viinilehti Oy:n yrityskokonaisuuteen kuuluu keittiötarvikeliike, virolainen nettikauppa ja viinin maahantuonti-

yritys.

● Viini-lehti ilmestyy yhdeksän kertaa vuodessa. Lisäksi vuodessa ilmestyy kaksi teemalehteä: Kuohuviini ja Oluelle. Lehti julkaisee myös Viinistä viiniin -vuosikirjaa sekä jokaviikkoista uutiskirjettä.

● Viini-lehden painos on numerosta riippuen 20 000–35 000 ja lukijoita on 93 000 (KMT). Levikin määrää ei ilmoiteta. Viinilehti Oy:n liikevaihto oli 1,8 miljoonaa euroa vuonna 2015.

MIKKO NUMMINEN, 43

● Viini-lehden päätoimittaja elokuusta 2014. Sitä ennen Imagen päätoimittajana 2003–2013 ja toimittuspäällikkönä 2000–2003.

● Aiempaa työkokemusta Ilta-lehdestä, Länsi-Savosta, Etelä-Suomen Sanomista ja Ilta-Sanomista. Perusti vuonna 2013 oman viestintäyrityksen nimeltä Semibold.

● Valmistui yhteiskuntatieteiden kandidaatiksi Tampereen yliopistosta vuonna 2000.

● Asuu Helsingin Kumpulassa avovaimon ja kahden pojan kanssa.

Selvästi viineistä

Viinintuntijat Pekka Suorsa ja Jouko Mykkänen suodattavat päivälehteen sen, mistä arvioivat lukijoiden innostuvan, hyötyvän ja oppivan uutta.

NINA ERHO, TEKSTI • HELI SAARELA, KUVA

”Yritän innostaa ihmisiä kiinnostumaan porras portaalta paremmista viineistä. Toisaalta viini on myös arkihyödyke, ei pelkäänsä yläluokan nautintoaine”, sano *Ilta-Sanomien* viinikriitikko **Pekka Suorsa**.

”Haluan saada ihmiset ymmärtämään, mitä he juovat ja kertoa, mitä hyvää ominaisuutta kustakin viinistä kannattaa etsiä. Päivälehdessä pitää muistaa, että kohderyhmä on hyvin laaja”, sanoo *Helsingin Sanomien* viinikriitikko **Jouko Mykkänen**.

Molempien viinipalstan nimi on *Viikon viini*. Tekstit ovat kompakteja, mutta niiden takana on suuri määrä jatkuvasti päivittyvää asiantuntemusta. Poliitiikan toimittajana uransa aloittanut Suorsa on kirjoittanut viineistä 1980-luvulta, Mykkänen 1990-luvulta.

Nykyään Suorsalla on oma yritys, joka kustantaa *Viiniopas*-applikaatiota ja tuottaa muita viini- ja olutaiheisia sisältöjä. Ravintola-alalla aiemmin työskennellyt Mykkänen opettaa viinejä Haaga-Heliassa ja Haaga-Perhossa.

ASIAANTUNTEMUSTAAN KRIITIKOT päivittävät maistelemalla uutuusia Suomessa ja ulkomailla. Alko järjestää kuukausittain pressitastingin eli -maistiaiset, jossa esitellään uutuusia. Alkon perusvalikoimassa on yli tuhat viiniä, joita tuovat maahan sekä yksityiset että

Tuttu maku. *Ilta-Sanomien* viinikriitikko Pekka Suorsa uskoo, että mitä enemmän viineistä kirjoitetaan, sitä enemmän ne kiinnostavat. ”Viinejä harrastavat huomaavat makunsa muuttuvan. Kuten toimittajalle, myös bloggaajalle on ensiarvoista pitkäjänteinen työ, jonka myötä lukija oppii suhteuttamaan oman makunsa kirjoittajan tuntemuksiin.”

valtionyhtiö Altia.

Yhdessä tastingissa voi olla arvioitavana kymmeniä viinejä. Maiseltava viini syljetään aina pois.

”Jos viinejä on vaikka viisikymmentä, aistit alkavat väsyä. Alkoholi ei sentään juurikaan imeydy. Kaikkein puuduttavina on viinien samankaltaisuus”, Suorsa sanoo.

Sekä Suorsa että Mykkänen maiseltavat ”sokkopuolella”, jossa viineihin tutustutaan ilman tuotetietoja ja puheita. Suorsaa viehättää siellä etenkin keskittynyt tunnelma. Mykkänen valitsee sokkopuolen, koska haluaa haastaa makuais-

tinsa ja mielikuvituksensa.

”Etiketistä tiedän heti, mihin kiinnittää huomiota. Sokkona joudun enemmän miettimään, mitä tämä oikein on ja minkälaista.”

Suorsan palstalla maksimi on sata pistettä, Mykkäsellä viisi tähteä. Suorsa sanoo, että aistinvaraisessa arvioinnissa pisteyttäminen tuntuu välillä absurdilta. Myös Mykkänen kokee selkeän sanallisen selityksen avaavan parhaiten, mikä viinissä on olennaista. Molemmat kuitenkin myöntävät pisteiden tiivistävän lukijalle, milloin tuote on hintansa arvoisen.

MOLEMPIEN PALSTAT painottavat uutuusia, mutta toisinaan kriitikot muistuttavat lukijoitaan myös vanhoista hyvistä tutuista.

”Jos kuluttajat bongaavat pelkkiä uutuusia, se merkitsee brändien tappajaisia. Vakiintuneiden toimijoiden vuosikymmenten perustusta pitää kunnioittaa”, Suorsa sanoo.

”Haluan saada ihmiset ymmärtämään, mitä he juovat ja kertoa, mitä hyvää ominaisuutta kustakin viinistä kannattaa etsiä.”

Jouko Mykkänen,
Helsingin Sanomien viinikriitikko

Kun Mykkänen aikoo kirjoittaa viinistä, hän ostaa sen ja maistaa sen riippumatta siitä, onko se tuttu muualta. Valintoihin vaikuttavat vuodenaika, juhla-kaudet, tuotteiden erityispiirteet ja pyrkimys monipuoliseen näkökulmaan.

”Jos esimerkiksi esittelisin vain tosi edullisia viinejä, osa lukijoista kysyisi varmasti, pitääkö aina vertailla sinistä ja punaista maitoa.”

Suorsan viiniharrastus alkoi aikanaan omasta ruokapöydästä, ja ruoka-aspekti on pysynyt mukana. Hän tuplastaa viinejä nostamalla niistä mielenkiintoisimpia illallis-pöytään.

”Se muuttaa tastingin arviota harvoin mutta selkiyttää, millainen ruokasuositus viiniin kannattaa antaa.”

Suorsa korostaa, että vaikka viinikriitikko on kokenut asiantuntija, kosketus tavallisen viininostajan arkeen pitää koko ajan säilyttää, eikä itsestään pidä muutoinkaan ryhtyä luulemaan liikoja.

”Jokaisella on omanlaisensa fysiologia, joka saa kokemaan viinit eri tavoin. Parhaassa tapauksessa lukija oppii tuntemaan sekä viini-arvioitsijan maun että oman makunsa.” ●

Meemi uutisista hyvää iltaa!

Demi haluaa olla siellä, missä kohderyhmäkin. Yle Kioski testaa uusia sosiaalisen median sovelluksia koko talon puolesta. Eri kanaviin räätälöityjä journalistisia sisältöjä tekee Suomessa vielä harva.

MARJA HONKONEN, TEKSTI • VILLE LEHVONEN, KUVITUS

Facebook ja Twitter, ne me toimittajat melkein jo hallitsemme. Uudempien kanavien, kuten Snapchat- ja Instagram-kuvapalveluiden käyttö journalistisessa työssä on Suomessa kuitenkin vielä kaukana ammattimaisesta.

Tai oikeastaan ollaan valovuosien päässä siitä, että niihin räätälöitäisiin omia sisältöjä, arvioi toimittajia kouluttava sosiaalisen median konsultti **Harto Pönkä**.

”Se on osaamisesta kiinni, vaikka eivät nämä mitään uusia juttuja enää ole”, hän sanoo.

Mukaan on lähdetty varovaisen uteli-aasti. Esimerkiksi 6–7-päiväisistä sanomalehdistä käytännössä kaikilla on Twitter- ja Facebook-tilit. Suurin osa on myös Instagramissa. Snapchatissa kotimaisia medioita on vain muutama.

”Facebookia osataan pitkän kokemuksen jälkeen käyttää jo hyvin. Mutta heti jos mennään vähän pienempään kanavaan, se on lähinnä sitä, että pusketaan sinne otsikko ja linkki juttuun”, Pönkä sanoo.

Suurimmalle osalle some on vain sisäänheittokanava. Sillä taktiikalla ei etenkään Snapchatissa pärjää: palvelusta ei voi linkata sen ulkopuoliseen sisältöön.

Millaista sisältöä sosiaaliseen mediaan sitten kannattaisi tehdä?

Nuortenmedia *Demissä* eri kanavien rooleja mietitään tarkkaan. Snapchat on valittu ”hullutellukanavaksi”, Facebook on harkitumpaa tekemistä, päätoimittaja **Anni Lintula** kertoo. *Demin* Instagram-tilillä julkaistavat kuvat valitsee AD, kos-

ka sen ilmeen halutaan olevan linjassa brändin muun kuvamaailman kanssa.

Näiden kolmen kanavan lisäksi *Demilä* on tilit Twitterissä ja YouTubeessa sekä WhatsApp-uutiskirje. Livevideopalvelu Periscopeakin on kokeiltu.

”Ei some poikkea radiosta, televisiosta tai verkosta. Sitä täytyy olla ammattilaiset tekemässä.

Antti Hirvonen,
Yle Kioskin vastaava tuottaja

Kanaviksi on valittu Lintulan mukaan ne, jotka ovat kohderyhmälle tärkeitä. Uutta kokeillaan ennakkoluulottomasti.

”Sosiaalisen median kanavissa kannattaa olla jo ennen kuin koko kohderyhmä on siellä. Silloin on helpompaa löytää oma roolinsa”, hän sanoo.

Demissä sosiaalista mediaa tekee koko toimitus. Uudet kanavat otetaan haltuun yrityksen ja erehdyksen metodilla. Pitkällä aikajänteellä seurataan, mihin kanavaan kannattaa panostaa.

Demi tekee uusissa kanavissa jonkin verran kaupallista sisältöyhteistyötä, mutta sen talous nojaa edelleen *Demi.fi*:n ja lehden mainosmyyntiin ja tilauksiin.

”Somen rooli yhteisön rakentamisessa, brändiin sitouttamisessa ja kohderyhmän ymmärtämisessä on mittaamaton. Jos emme olisi ollenkaan sosiaalisessa mediassa, meidän olisi vaikea päästä kiinni lukijan

sielunelämään”, Lintula sanoo.

Jotain sitoutumisesta kertoo se, että *Demi* saa lukijoiltaan paljon kommentteja ja henkilökohtaisia viestejä Snapchatissa. Lintula pitää lukijoiden reaktioita tärkeämpinä kuin esimerkiksi yhden snäpin katsojamääriä. Viesteihin vastataan aina.

YLEISÖÄN PALVELEE henkilökohtaisesti myös *Yle Kioski*, joka päivysti Brysselin terroristi-iskujen jälkeen Snapchatissa vastaten kysymyksiin. Niitä tuli joitain kymmeniä, vastaava tuottaja **Antti Hirvonen** kertoo.

”Se oli positiivinen yllätys meille, kun sitä ei puffattu juuri missään”, hän sanoo. Kokeilu on jatkunut ”Kun haluat tietää kaiken”-nimisenä palveluna.

Hirvonen myöntää vaarana olevan, että henkilökohtaisesta palvelusta tulee liian työlästä. Uudessa kanavassa volyyymi on kuitenkin vielä pieni.

”Nimenomaan tällaiseen palveluun täytyy antautua yleisön kanssa”, hän sanoo.

Kioskin rooli Ylessä on kokeilla uutta muidenkin puolesta. Esimerkiksi kesäkuussa aloittanut uutis- ja ajankohtaistoinnin verkkovideodeski on saanut mallinsa *Kioskista*.

Hirvosen mukaan *Kioskin* tv-yleisön suuruus on ollut alusta saakka toissijainen mittari. Viisi ”pääkanavaa” ovat Facebook, Twitter, YouTube, Snapchat ja Instagram. Lisäksi satunnaisessa käytössä on videoluuppien julkaisuun tarkoitettu Vine.

Tuottajan tavoitteena on, että some-

kanavien yhteenlaskettu seuraajamäärä olisi vuoden loppuun mennessä yli 100 000, kun nyt se on 70 000 tienoilla.

"Sisällöt eivät synny sillä, että yksi some-harjoittelija pyörittää niitä. Jokaiselle kanavalle on oltava mietittynä suunnitelma, kohderyhmä ja asiakaslupaus. Ei some poikkea radiosta, televisiosta tai verkosta. Sitä täytyy olla ammattilaiset tekemässä", hän sanoo.

Erityisen ylpeä Hirvonen on *Kioskin* Instagram-tilistä, jossa uutisaiheet kääntyvät hauskoiksi kuvameemeiksi. Osamista taloon ei ole saatu vain kouluttamalla, vaan oikeilla rekrytoinneilla.

"Sen joko osaa tai ei. Se on diginatii-vissa geeniperimässä", Hirvonen sanoo.

Laji on hankala. Reilu vuosi sitten *Kioski* sai näpeilleen, kun Germanwings-lentoturma käännettiin vakavaksi, mutta emojiin höystetyksi kuvaksi. Ne olivat joillekin liikaa.

"Opimme, että näissä uutisissa ei juurikaan voi poiketa perinteisestä tavasta ajatella", Hirvonen pohtii.

Uudistua ei Hirvosen mielestä kuitenkaan voi luopumatta jostain vanhas-

ta. Sitten alkunsa *Kioskikin* on myllätty jo kahdesti. Tekstimuotoisten nettijuttujen tekemisestä ja suorista tv-lähetysistä on luovuttu kokonaan, some-kanavien valikoimaa on muutettu ja toimitukseen on palkattu nimenomaan sosiaalisen median tekemisessä ansioituneita.

YouTube-tähtiä palkkaamalla ei välttämättä saa vanhan polven journalistien hyrisemään tyytyväisyyttä.

"Uudet kanavat ja uusi sukupolvi vaativat journalismin uudelleenmäärittelyä alusta asti. Voi olla, että ettei perinteiselle ja puritaaniselle journalismille ole niin paljon kysyntää kuin me itse kuvittelemme."

Hirvonen myöntää, että Ylen studiolta käsin aiheen puolesta on helppo paasata.

"Meidän ei tarvitse toisella aivopuoliskolla koko ajan miettiä, miten tehdä tästä kannattavaa", hän sanoo.

Hän sanoo olevansa avoin sille, että *Kioski* ideoisi uutta myös kaupallisen median puolesta.

"Kun innovoidaan journalismia uudelleen, kaikki mitä saadaan aikaan, voidaan antaa opiksi kenelle vain." ●

MIKÄ ON SNAPCHAT?

● Pikaviestipalvelu Snapchat on kuvien ja videoiden jakamiseen tarkoitettu älypuhelinsovellus. Korkeintaan 10 sekunnin pituisia viestejä eli snäppejä voi lähettää suoraan toisille käyttäjille tai julkaista useita kerrallaan "statuksena" My Story -osiossa.

● Palvelussa on oma "Discovery"-osionsa myös valikoituille ulkomaisille mediabrändeille. Muut mediat, esimerkiksi The New York Times, julkaisevat sisältöä tois-taiseksi tavallisten käyttäjien tapaan. Snapchat on pysynyt epämuodollisena, käyttäjille pääasiassa vapaa-ajan juttuna.

● Kaverille lähetetyn snäppi katoaa, kun se on katsottu. My Story -osiossa snäpit säilyvät vuorokauden. Kuvista voi kuitenkin aina ottaa näyttökuvan.

● Videoita ja kuvia voi höystää teksteillä, emojiilla ja suodattimilla, joilla voi esimerkiksi vaihtaa kavereiden kanssa kuvassa kasvoja tai kertoa missä kaupungissa on.

JUTTUA VARTEN ON HAASTATELTU HANNA OSKARSSONIA NUORTEN ÄÄNI -TOIMITUKSESTA

YHDESSÄ

PANU HIETANEVA JA
PERTTU HÄKKINEN

● Panu Hietaneva on 37-vuotias vapaa toimittaja. Kirjoittaa parhaillaan Ville Similän kanssa populaarikulttuuria käsittelevää tietokirjaa. Ollut aiemmin toimittajana muun muassa Helsingin Sanomien Nyt-liitteessä ja Etelä-Saimaassa sekä taustatoimittajana useassa tosi-tv-ohjelmassa. Koulutukseltaan radio- ja tv-työn medianomi.

● Perttu Häkkinen on 37-vuotias vapaa toimittaja ja muusikko. Tehnyt Ylelle radio-ohjelmia vuodesta 2011. Työskennellyt myös muun muassa Helsingin Sanomille ja Radio Helsingille. Kirjoittanut Vesa Iitin kanssa tietoteoksen Valonkantajat – Välähdyksiä suomalaisesta salatieteestä. Koulutukseltaan filosofian maisteri pääaineenaan teoreettinen filosofia.

Journalismia kellarista

Pahu Hietanevan ja Perttu Häkkisen mielestä journalistin kannattaa toimia kuten pullonkerääjän: mennä sinne, missä muut eivät ole.

JANNE SALOMAA, TEKSTI • VESA LAITINEN, KUVA

” Tällä on kaikenlais-
ta roinaa, jota ei ole
voinut viedä kotiin”,
esittelee **Perttu**

Häkkinen hänen
ja **Panu Hietanevan** työhuonetta.

Olemme Helsingin Eerikinkadul-
la vanhan kivitalon kellarissa. Työ-
huone on koristeltu muun muassa
Lenin-veistoksella ja kahdella öljy-
värimaalauksella, joissa kuolleen
uusnatsijohtajan **Pekka Siitoimen**
neljä lasta tuijottavat vakavina.

”Ostin ne Siitoimen pojan leskel-
tä. Muotokuvat ovat pysäyttäviä ja
edustavat mielenkiintoista, turbu-
lenttia ja traagistakin lukua suo-
malaisessa kulttuurihistoriassa”,
Häkkinen kertoo.

Suuresti sisustus ei yllätä, sillä
Häkkisen ja Hietanevan toimittama
radio-ohjelma **Perttu Häkkinen**
käsittelee suomalaisen yhteiskun-
nan marginaaleja. Ohjelmassa on
haastateltu muun muassa profee-
taksi itseään uskovaa **Jouko Pihoa**,
nukeilla leikkiviä aikuisia ja nuor-
ta perheenäitiä, jolla on seksisuhde
koiransa kanssa.

”Jos ihmisellä on intohimoinen
suhde johonkin asiaan, hän muut-
tuu meidän silmissä kiinnostavak-
si”, Hietaneva sanoo.

PERTTU HÄKKINEN alkoi Yle Puheella
tammikuussa 2013. Alun perin sen
piti olla tavanomainen yhteiskun-
nallinen keskusteluohjelma. Pian

tekijät kuitenkin huomasivat, että
heidän kannatti keskittyä erilaisiin
vaihtoehtokulttuureihin, joihin
molemmat olivat perehtyneet.

”Journalistin kannattaa toimia
kuten pullonkerääjän: mennä sin-
ne, missä muut eivät ole”, Hietane-
va sanoo.

**”Radiojuontajat
siteeraavat iltapäi-
välehtiä, jotka puo-
lestaan kertovat,
mitä televisiossa
tapahtuu.”**

Perttu Häkkinen, toimittaja

Kun Häkkinen oli nuori radio-
toimittajaopiskelija, hänelle paino-
tettiin, että ennen studioon menoa
pitää lukea iltapäivälehdet, jotta
tietää missä mennään.

”Olen eri mieltä”, hän sanoo.

”Suomalainen mediakenttä elää
pitkälti umpiossa, jossa radiojuon-
tajat siteeraavat iltapäivälehtiä,
jotka puolestaan kertovat, mitä
televisiossa tapahtuu. Sanomaleh-
tiä toki kannattaa lukea, mutta tär-
keintä on löytää oman intohimon-
sa kohde ja syventää tietämystään
suhteessa siihen.”

HÄKKINEN JA HIETANEVA kertovat
lukevana pari kirjaa viikossa.

Lukemisen tuoma tietopääoma
auttaa paitsi keksimään ohjelma-
aiheita myös saamaan vieraita stu-
dioon. Usein haastateltavat kysy-
vät ensin toimittajilta, ovatko he
tekemässä pilaa aiheesta. Asian-
tuntevan keskustelun käyminen
kuitenkin yleensä vakuuttaa haas-
tateltavat työparin vilpittömyy-
destä.

Ohjelman tekijät pyrkivät välttä-
mään arvottavia ennakoasenteita
ja antamaan vieraidensa kertoa
omin sanoin kokemuksistaan ja
uskomuksistaan.

”Se ei tarkoita sitä, ettei kriitti-
siä kysymyksiä voisi esittää”, Häk-
kinen lisää.

Hänen vakiokysymyksiinsä kuu-
luu, mistä haastateltava tietää,
etteivät hänen uskomuksensa ole
vain mielikuvituksen tuotetta.

”Jotkut vastaavat, etteivät he sitä
voikaan tietää.”

Toiset taas uskovat järkähtämät-
töminä omaan asiaansa, kuten ufo-
kontaktihenkilönä itseään pitävä
Kalevi Riikonen, jonka Häkkinen ja
Hietaneva tapasivat toissa vuonna.

Mutta miten pitää keskustelu
maan pinnalla, jos vieras leijuu
useimpien näkökulmasta omissa
sfääreissään?

”Aina voi kysyä konkreettista
esimerkkiä: mitä haastateltava tar-
koittaa?” Häkkinen sanoo.

”Tätä pitäisi kysyä enemmän
myös esimerkiksi poliitikoilta.” ●

Kutsuvieras. Erol Önderoğlu vieraili Helsingissä Maailma kylässä -festivaalilla Ulkomaantoimittajien yhdistyksen ja Anna Lindh -säätiön kutsumana.

Toimittajien puolustaja

SANNA RAITA-AHO, TEKSTI • LAURA OJA, KUVA

Vangittuja toimittajia auttava turkkilainen Erol Önderoğlu on itsekin rikosepäilyjen kohteena, mutta ei pelkää tehdä työtään.

Vankilavierailuja selissä istuvien toimittajien luokse, oikeudenkäyntien valvomista ja EU-diplomaattien tapaamista. Turkin Toimittajat ilman rajoja -järjestön tutkijan ja toimittajan **Erol Önderoğlun** työviikko koostuu usein tällaisista asioista.

Viime aikoina Önderoğlulla ei ole ollut pulaa työstä. Hänen kotimaansa sananvapaustilanne on kehittynyt yhä huonompaan suuntaan. Monet toimittajat ovat

saaneet rikossyytteitä ja ulkomalaisia toimittajia on karkotettu Turkista.

Turkin mediaa ei ole koskaan voinut kuvata täysin vapaaksi, mutta presidentti **Recep Tayyip Erdoganin** ja hänen islamiin nojaavan valtapuolueensa AKP:n kautena tilanne on mennyt huonompaan suuntaan, Önderoğlu sanoo.

”Erdogan haluaa rakentaa tietynlaisen Turkin. Kun hän ymmärsi, että esimerkiksi maallistuneet oppositiopuolueet tai kurdit eivät seiso hänen takanaan, hän alkoi hiljentää kriitti-

siä ääniä.”

Turkin suurimmat sananvapausongelmat koskevat Önderoğlun mukaan lakipykäliä. Presidentin loukkaaminen on kielletty laissa. Tämä hiljentää käytännössä presidenttiä arvostelevat äänet. Toinen ongelma on terrorismin vastaisen lakipykälä, jota Önderoğlun mukaan käytetään kurdien oloista kertovan uutisoinnin hiljentämiseen.

Harva joutuu ensin samana päivänä murhayrityksen kohteeksi ja saa sen jälkeen itse viiden vuoden vankeustuomion. Näin kävi

”Erdogan haluaa rakentaa tietynlaisen Turkin. Kun hän ymmärsi, että esimerkiksi maallistuneet oppositio- puolueet tai kurdit eivät seiso hänen takanaan, hän alkoi hiljentää kriittisiä ääniä.

turkkilaisen *Cumhuriyet* -lehden päätoimittajalle **Can Dündarille**, joka joutui tuntemattoman asemiehen hyökkäyksen kohteeksi poistuessaan Istanbulin oikeustalolta. Myöhemmin samana päivänä Dündarille luettiin yli viiden vuoden vankeustuomio.

Tuomio tuli Dündarin lehden julkaisemasta jutusta, jossa kerrottiin Turkin hallituksen kuljetavan aseita Syyriaan.

DÜNDAR ON YKSI NIISTÄ toimittajista, joita Önderogluun järjestö on auttanut. Järjestö lanseerasi suuren kansainvälisen kampanjan Dündarin vapauttamiseksi ja onnistuikin keräämään tapaukselle huomiota kansainvälisiä viestimiä myöten.

Dündarin tapaus on esimerkki siitä, miten vaarallista toimittajan työ on Turkissa. Hallituksen lisäksi toimittajat voivat joutua myös vihaisten kansalaisten maalitauluiksi.

”Ei ole sattumaa, että toimittajista on tullut pääpuolueen kannattajien maalitauluja. Hallitus lanseeraa vihakampanjoita yksittäisiä toimittajia vastaan. Heitä kutsutaan hallinnon horjuttajiksi ja vieraan vallan agenteiksi.”

Omien sanojensa mukaan Önderoglu ajautui Toimittajat ilman rajoja -järjestöön ”sattumalta” saatuaan tutkinnon ranskalaisesta filologiasta Istanbulin yliopistosta. Tämän jälkeen hän on suhtautunut intohimoisesti sananvapausasioihin ja tehnyt niiden parissa töitä jo lähes kaksikymmentä vuotta. Viranomaiset tekevät työn kuitenkin yhä vaikeammaksi.

”Minulla on sama palo tehdä työtä kuin aiemminkin. Minua kuitenkin huolestuttaa, pystynkö tekemään tätä työtä enää tulevaisuudessa.”

HELPPOA TYÖ EI OLE. Önderoglu on tällä hetkellä itsekkin epäiltynä ”yhteistyöstä terroristien kanssa”, koska hän osallistui kurdimyönteisen sanomalehden tapahtumaan pariksi tunniksi.

”En usko, että syytteet menevät läpi. Meitä taitaa olla nyt 16 ihmistä syytettynä samasta asiasta”

Pelottaako Önderoglua puhua tulenarasta aiheesta?

”Ei. Olen enemmän taustalla toimiva henkilö, joten minuun ei kohdistu niin paljon painetta. Lisäksi Turkissa on hyvä asianajajajärjestelmä, joka vielä onneksi toimii.”

Önderoglu yrittää myös pitää yllä dialogia Turkin valtaapitäviin. Viimeksi hän vieraili tapauksessa Turkin oikeusministeriön edustajia. Järjestö yritti vedota virkamiehiin, jotta nämä eivät ottaisi niin helposti käsittelyyn toimittajia koskevia rikossyyt-teitä.

”Dialogi oli hyvää, mutta tapauksia on vaikea järjestää. Yritämme kuitenkin sitkeästi.”

Önderoglu tapaa myös säännöllisesti EU-maiden edustajia. EU:ta on syytetty vaienemisesta Turkin ihmisoikeusongelmista, jotta Turkki estäisi vastineeksi pakolaisten tulon Eurooppaan. Önderoglusta EU:lla olisi yhä suuri vastuu ja mahdollisuus vaikuttaa Turkin asioihin.

”Ymmärrän, että EU on huolissaan pakolaistilanteesta, mutta sallii se sen nojalla omien perusarvojen loukkaamisen, joiden eteen se on tehnyt töitä?”

Önderoglu huomauttaa, että vaikka Turkin valtamedia on nykyisin pääosin hallituksen kontrollissa, itsenäiset mediat ja Turkin kansalaisjärjestöt pitävät kriittistä ääntä yllä.

”He kokevat olonsa EU:n hylkäämäksi.” ●

Tervetuloa Sonera Sisältöstudioon monipuolinen sisältötuotannon ammattilainen

Olemme käynnistäneet Sonera Sisältöstudion, joka tekee ja tuottaa laadukkaita ja kiinnostavia sisältöjä uusien digitaalisten hankkeidemme tarpeisiin. Etsimme nyt Sisältöstudioon monipuolista sisältötuotannon ammattilaista vakinaiseen työsuhteeseen.

Olet sujuva kirjoittaja, jolta sujuu myös editointi. Hallitset hyvin nopearytmisen deskityöskentelyn haasteet ja sinulla on käsitys analytiikan hyödyntämisestä sisällöntuotannossa. Kohderyhmäajattelu ei ole sinulle vierasta. Innostut uuden tekniikan tarjoamista mahdollisuuksista. Tiedät, miten sosiaalinen media toimii ja viihtyy itsekkin somen syövereissä.

Jos palat halusta työskennellä tiimissä, jonka tavoitteena on nostaa Sonera uudelle tasolle erinomaisten sisältöjen avulla, **lue lisää ja jätä hakemuksesi osoitteessa sonera.fi/tyopaikat 12. kesäkuuta mennessä.** Lisätietoja saat Janne Kaijärveltä perjantaina 10. kesäkuuta klo 13–15, puh. 040 302 3662.

Sonera on uuden sukupolven operaattori, jonka palvelut mahdollistavat sujuvampaa arkea, valinnan vapautta ja uusia mahdollisuuksia kuluttajille, yrityksille ja yhteisöille. Soneralla oli vuoden 2015 lopussa noin 4,4 miljoonaa liittymäasiakasta ja noin 3700 asiantuntijaa töissä. Sonera edistää digitalisaatiota muun muassa investoimalla vuosittain noin 200 miljoonaa euroa suomalaisten verkkoyhteyksiin. www.sonera.fi.

Sonera on osa kansainvälistä Telia Companya. Tarjoamme toimivat ja kilpailukykyiset yhteydet ympäri maailmaa helposti ja huolettomasti. Toimintamme nojaa vastuullisen liiketoiminnan periaatteisiin. Lue lisää meistä www.teliacompany.com

Jobbet styr. Både Rikard Lassenius och Sanna Mander håller ledigt i sommar men de beaktar alltid kundernas önskemål och deadlines.

”Man har pengar eller tid”

LINA LAURENT, TEXT • KARL VILHJÄLMSSON, FOTO

Har en frilans råd med semester? Vi ställde frågan till två erfarna frilansföretagare och bad också om svar av andra frilansar genom en öppen webbenkät.

Illustratören **Sanna Manders** arbetsrum i Kronohagen i Helsingfors är ljust med färgglada inslag av egna illustrationer. Det är bara några veckor kvar tills en stor del av finländarna inleder sitt semesterfirande och utanför är det redan över tjugo grader varmt.

Hur tänker frilansar och andra som sysselsätter sig själva om det här med att ha semester? Vi ställde frågan till Sanna Mander och till den grafiska formgivaren **Rikard Lassenius**, som cyklat till Manders arbetsrum enkom för att diskutera sina sommarplaner.

”Jag har ritat ombord på Silja Line, jag har ritat på Kanarieöarna

och jag ritat sena kvällar på sommarstugeterrasser”, säger Mander.

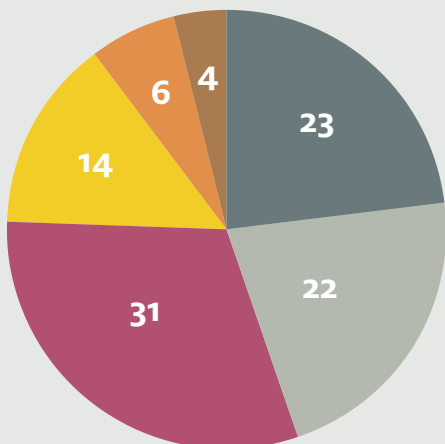
När Mander åker på semester med familjen packar hon alltid med sin bärbara dator och sin elektroniska ritskärm. Familjen är van och enligt Mander är vardagslivet ofta ett pussel med olika tidtabeller som ska passas ihop. Inför deadline jobbar hon extra mycket men är det lugnare kan hon vara ledig mitt i veckan och göra något helt annat, till exempel föra ett barn till tandläkaren och sedan fördriva resten av dagen på olika museer.

”Som illustratör är det svårt att säga när man är ledig och när man jobbar. Jobbar jag med barnböcker gör jag till exempel research när jag

Frilansar semestrar men jobbar under semestern

Har du semester på sommaren? %

65%
av dem som
svarade jobbar
under semester

Frilansarna som svarade på enkäten vittnar om hur vanligt det är att jobba under semestern. På frågan "Jobbar du under semestern" gavs flest öppna kommentarer:

"Om någon ber mig göra ett kort uppdrag under semestern så gör jag det på grund av min ekonomi", skriver en svarande.

"Ja, åt stamkunder som råkar ha något brådsakande de behöver hjälp med", skriver en annan.

En tredje berättar att hen ofta kombinerar semesterresan med arbete. "Jag försöker skriva artiklar från mina utlandsresor så att jag tjänar tillbaka de pengar jag lagt på min "semester". Datorn är ALLTID med."

Av de 23 personer som svarade att de inte alls har semester på sommaren sade 17 personer att orsaken är att de inte har råd.

En annan enkätfråga tog upp hur frilansen berättar för sina uppdragsgivare att hon eller han är ledig. Drygt hälften meddelar om sin ledighet på förhand medan 37 procent helt låter bli att meddela om sin semester.

"Jag berättar om min semester både då vi träffas och per e-post så att uppdragsgivaren vet när jag är tillgänglig nästa gång", skrev en av de svarande.

Lina Laurent

- Nej
- Ja, 1-2 veckor
- 2-4 veckor
- 4-6 veckor
- 6-8 veckor
- Längre än 8 veckor

En del frilansar har lång semester, andra kort eller ingen alls. I enkätsvaren talar många om ofrivillig semester, ledigt på grund av för lite jobb.

SÅ HÄR GJORDE VI:

Info om enkäten Har en frilans råd med semester skickades till medlemmar i Finlands frilansjournalister och till medlemmar i FAO, Radio- och tevejournalisternas frilansavdelning.

En öppen inbjudan att delta i enkäten lades också ut via sociala medier. På den tvåspråkiga enkäten (svenska och finska) svarade sammanlagt 78 personer, av vilka 55 var kvinnor.

Bland dem som svarade fanns 38 frilansar inom pressen, 24 frilansar inom teve eller radio, 12 fotografer, 12 översättare och 6 personer med annan titel, bland andra grafiker och förlagsredaktörer.

LÄS FRILANSARNAS KOMMENTARER OCH MER OM BAKGRUNDEN TILL ENKÄTEN: FRILANSAR SEMESTRAR MEN JOBBAR UNDER SEMESTERN JOURNALISTI.FI

läser för mina barn på kvällarna."

LASSENIOUS SÄGER att han är dålig på att ta ledigt men konstaterar att han inte jobbar över huvudtaget när han väl är ledig – han äger inte heller någon bärbar dator.

"Jag har alltid haft den inställningen att det är något fel på ens jobb om man längtar till sommarlovet eller till att det äntligen ska bli fredag och ledig helg."

Lassenius jobbar med visuella företagsbilder, webbplatser och koncept för TV-program. De senaste två somrarna har han varit bland annat producent för *Stugor* med **Kasper Strömman** men årets sommarplaner är fortfarande

de öppna.

"Det är långt till sommaren", säger han.

Lassenius fru är också frilansföretagare och paret har två barn.

"Vi har båda ganska flexibla jobb så vi kan vid behov ta kvällsskift eller morgonskift så att den ena är med barnen. Nu är de så stora att de har läger och annat på sommaren men vi ska nog göra en gemensam resa också."

MANDER ILLUSTRERAR bland annat bokomslag, förpackningar och affischer. I Finland är hon aktuell med *Prinsessmålarboken* och *Rööluvån*, som utkom i fjol, men en stor del av kunderna finns utomlands.

"Just nu är finsk illustration och finiskt mode hett och jag jobbar mycket mot Sverige och England."

I sommar åker Sanna Mander på stugsemester med sin familj och mellan varven levererar hon arbeten åt sina uppdragsgivare.

"När man jobbar med böcker är det mycket som ska göras under somrarna inför höstens bokmässor."

Hur ekonomin går ihop under semestern är inget som bekymrar Mander speciellt mycket.

"Inkomsterna skiftar hur som helst från en månad till en annan och med stora klienter kan det ta upp till ett år innan pengarna kommer på kontot. Därför blir jag

heller inte stressad om det emellanåt inte kommer nya uppdrag. Veckovis är vi nästan helt utan pengar men min man har ett fast jobb så vi kan alltid betala hyran."

LASSENIOUS SÄGER att han under åren blivit bättre på att planera sin ekonomi men konstaterar att det inte är lätt att lägga undan pengar eftersom marginalerna är små. Han började som företagare i början av 1990-talet och har lärt sig att inte stressa genast när det finns färre uppdrag.

"Många tror att en frilans är fri som en fågel men antingen har man pengar eller tid. Man går enligt kundens tidtabell." ●

Mitt sommarlov

MAGNUS LONDEN • magnus.londen@gmail.com SKRIBENTEN ÄR FRILANSJOURNALIST OCH FÖRFATTARE FRÅN HELSINGFORS.

En gång förra sommaren fick jag upp baken ur hängmattan. Springskorna på podden i shorts-fickan, ut i skogen. Jag såg fram emot fågelsång, älgspår och blåbär.

Men så hände något. Jag knäppte på podden, valde på måfå en gammal ljudfil, litade på slumpen och hopp iväg. Förflyttningen blev milsvid. Plötsligt var jag i Sameland på 1960-talet. Jag levde mig in i en pojkes uppbrott. Jag blev tacklad till mos i NHL-rinken. Jag fanns på läktaren på Canada Cup 1976 och hurrade.

Jag minns att jag flera gånger under dessa magiska nittio minuter, obemärkt, befann mig i ett slags ingenmansland. Jag sprang men stod ändå stilla. Jag såg skogen men inga träd. I slutspurten vattnades mina ögon, tårarna rann ner längs kinden och uppgick i svetten. Men det var inte sorgsna tårar, inte angstigt svett. Det var inte heller glädjesprut, utan tårarna rann ur mig av ren hänförelse över livet.

Motgångarna. Framgångarna. Men framför allt av det extremt mänskliga i att vara människa.

VAD HADE riktigt hänt?

Jag hade fångats av berättelsen. I en tid där alla snackar om

berättelsen men få ges tid att faktiskt berätta är sommaren rena högtiden. Och den högtiden stavas *Sommarprat*.

”I en tid där alla snackar om berättelsen men få ges tid att faktiskt berätta är sommaren rena högtiden.

Nämnda sommarprat var inspelat av **Börje Salming** för Sveriges P1. Jag har alltid vetat att Salming är en råbarkad ishockeylegend. Men jag insåg snabbt att jag ingenting visste. För man kan aldrig veta vem en människa är innan man hört dennes berättelse.

För mig är radio bäst på sommaren. Och sedan Radio Vega för flera år sedan införde det finlandssvenska sommarpratet har jag skapat en helig sommarrutin. I min glansbild av sommaren – skulle vara en perfekt fb-uppdatering – går varje morgon till ungefär så här:

Jag vaknar ur slumret, gnider solstrålarna ur ögonen, tar några steg till min Philips novoSonic-rörradio (tillverkad i Finland 1957), trycker med hela

pekfingrets kraft in den stora kvadratiske knappen längst till höger på apparaten, ljuset bakom frekvenskartan tänds, det dröjer en god stund och så glider jag in i flug/myggsurret – det vill säga signaturmelodin – som strömmar ur högtalaren.

Klockan har alltså slagit tio på förmiddagen och det är dags för pratet. Prat i form av en för mig obekant människas personliga berättelse.

VAD KUNDE vara bättre än det?

Visst kunde man använda många spaltmillimeter till att påpeka att rätt många av de finlandssvenska berättelserna borde redigeras och bearbetas. Att musikens roll borde skäras ner. Att folk borde undvika att gå in i ett tomt ”jag och min karriär och jag är så stolt över mina barn”-stuk och istället våga bli personliga och berörande. Många lyckas visserligen med detta, men inte alla, och då kunde redaktionen arbeta, fila, redigera, ja, man kunde säga att Radio Vega borde skaka fram ännu mer resurser så att ett helt team kunde jobba med pratarna under hela varen.

Men jag tänker inte marra nu.

För jag har redan fingret på den där kvadratiske stora knappen. Jag är redo.

Redo att njuta av berättelserna.

Redo att njuta av sommaren.

UNGA TVIVLAR PÅ JOURNALISTYRKET

Det är inte många år sedan tonåringarna drömde om att jobba med media. Nu fortsätter antalet sökanden till journalistutbildningarna att sjunka. Inför höstterminen har 69 personer sökt till Soc&koms 20 studieplatser och på Åbo Akademis utbildning i masskommunikation i Vasa tävlar 38 sökande om 10 platser.

På två år har antalet sökanden till journalistutbildningen vid Svenska social och kommunalhögskolan vid Helsingfors universitet halverats och en liknande trend finns också på de finska journalistutbildningarna i Jyväskylä och Tammerfors.

”Dels återspeglar det branschens ekonomiska tillstånd och dels har en ny ansökningsprocess sållat bort en del sådana som söker in, men sedan inte kommer till inträdesproven”, förklarar **Henrika Zilliacus-Tikkanen**, universitetslektor på Soc&kom.

DEN PROCENTUELLA minskningen är mindre på ÅA, men även där går siffrorna neråt.

”Intresset för journalistutbildningar kommer att öka igen när ungdomar märker att de kan jobba med journalistik även om de inte blir anställda på en redaktion”, tror **Ari Nykvist**, ansvarig för biämnet masskommunikation vid ÅA.

Han ser entreprenörskap och sociala medier som två viktiga kunskapsområden för blivande journalister.

”Utmaningen för journalistutbildningarna är att fortsättningsvis ge en gedigen journalistisk grund och samtidigt erbjuda de verktyg som behövs på framtidens arbetsmarknad. Äldre journalister har ofta svårt att förstå att förutsättningarna är annorlunda nu jämfört med när de själva blev anställda på nyhetsredaktioner.”

På Soc&kom håller man också fast vid journalistik både på kandidat- och magisternivå, men breddar med studier i kommunikation på magisternivå.

”Många av våra tidigare studeranden placerar sig inom kommunikationsyrken. Efterfrågan på kommunikationsproffs ökar, medan utpräglade journalistjobb minskar”, konstaterar Zilliacus-Tikkanen.

Johan Svenlin

etiikka

Tirkistelyä vai tiedonhankintaa?

NINA ERHO, TEKSTI • ANNA-KAISA JORMANAINEN, KUVITUS

Avoimesta tiedonhankinnasta poikkeamiseen pitää olla hyvä syy.

Tietojen hankkimista ja julkaisemista koskevien *Journalistin ohjeiden* pääperiaate on avoimuus. Silti haastatteluja voi tehdä ja tietoja hankkia myös tavallisuudesta poikkeavilla keinoilla, jos yhteiskunnallisesti merkittäviä seikkoja ei voi muutoin selvittää.

Julkisen sanan neuvoston pääsihteeri **Ilkka Vanttinen** sanoo, että maininnan yhteiskunnallisesti merkittävistä seikoista on tarkoitus estää tavallisuudesta poikkeavien tiedonhankintakeinojen käyttö ”hömppään”, kuten salaa kuvaaminen ja juorujen kertominen juorupalstoille. Sen sijaan taloudelliseen, hallinnolliseen ja poliittiseen valtaan sekä verovarojen käyttöön liittyvät asiat ovat yhteiskunnallisesti merkittäviä.

”Silti niidenkin käsittely voi joutua tirkistelyluonteiseen toimintaan. Niin kävi aikanaan Ylen jutussa **Matti Vanhasen** lautakasasta, mutta perimmiltään kyse oli kuitenkin mahdollisesta poliittisen aseman väärinkäytöstä taloudellisen hyödyn hakemiseen.”

JOURNALISTISTEN STANDARDIEN ja etiikan päällikkö **Riitta Pihlajamäki** auttaa Ylen toimituksia linjaamaan, milloin tavallisuudesta poikkeavia keinoja voi käyttää. Hänen mukaansa yhteiskunnallisesta merkittävyydestä harkitaan tapauskohtaisesti, mutta tapauksia tulee aika harvoin.

”Toimittajilla ei ole hinkua poik-

keuksellisten menetelmien käyttämiseen liian köykäisin perustein.”

Ylen toimittajan on sovittava poikkeuksellisesta tiedonhankinnasta esimiehen ja vastaavan toimittajan kanssa. Yhtiön *Ohjelmatoiminnan ja sisältöjen eettisten ohjeiden* mukaan poikkeavia keinoja ovat salaa kuvaaminen ja nauhoittaminen sekä se, että toimittaja ei työtehtävissään kerro olevansa toimittaja.

”Mutta nämäkään keinot eivät voi rikkoa lakia eivätkä haitata sivullisia. Esimerkiksi kun kuvasimme vanhusten kotihoitajien kiirettä salaa hoitajalta *MOT:iin*, motiivimme oli näyttää miten kireäksi aikataulut on laadittu, ja huolehdimme siitä, että yksittäistä hoitajaa ei voinut tunnistaa kuvista.”

Yle ei rajaa, mihin aiheisiin yhteiskunnallisesti merkittäviä seikkoja voi liittyä.

”Harkinta on aina tapauskohtaista. Aika konkreettinenkin asia saatetaan olla yhteiskunnallisesti merkittävä. Esimerkiksi se, paljonko suomalaiset ajavat päin punaista tai myydäänkö alaikäisille alkoholia.”

KESKISUOMALAISESSA muun muassa sote-aiheita seuraava uutistoimittaja **Katri Nieminen** ei ole käyttänyt tavallisuudesta poikkeavia tiedonhankintakeinoja. Sen sijaan lähdesuojaa ja tietojen luotettavuuden avaamista koskeva *JO 14* on usein ajankohtainen, kun toimitus saa uutisvihjeitä.

Tuoreehko tapaus on Jyväskylän avoterveydenhuollon palvelujohtajan valintaan liittyvä uutistyö, joka lähti uudelle raiteelle, kun Nieminen sai selville, ettei hakija ollut

kertonut kaikkea työkokemustaan eikä ollut töissä siellä missä oli ilmoittanut olevansa.

”Kun kirjoitin, että ehdokas salaa taustojaan, nimetön soittaja kertoi, missä tämä on oikeasti töissä. Töissä ololle löytyi vahvistus Tampereen kaupungin nettisivuilta, joten nimetöntä lähdeä ei tarvinnut mainita, mutta ilman sitä en olisi löytänyt salattua työpaikkaa. Seuraavana päivänä hallinto-oikeuden papereista löytyi vahvistus työsuhteriidasta siellä.”

Niemisen tiedot estivät miehen valinnan virkaan, mutta tämän

poika kanteli uutisista Julkisen sanan neuvostoon syyttäen Niemistä toimittajan aseman väärinkäytöstä. Neuvosto antoi toukokuussa vapauttavan toden, että kyse oli yhteiskunnallisesti merkittävistä virantäyttöprosessista, johon liittyvistä yksityiskohdista lehdeillä oli oikeus ja jopa velvollisuus kertoa. ●

● TÄLLÄ PALSTALLA JOURNALISTI KÄSITTELEE JOURNALISTIN OHJEITA, JOTKA OVAT AJANKOHTAISIA TAI MUUTEN KIINNOSTAVIA.

JOURNALISTIN OHJEET 9 JA 14

JO 9: Työtä tehdessään journalistin on suositeltavaa ilmoittaa ammatinsa. Tiedot on pyrittävä hankkimaan avoimesti. Jos yhteiskunnallisesti merkittäviä seikkoja ei voida muutoin selvittää, journalisti voi tehdä haastatteluja ja hankkia tietoja myös tavallisuudesta poikkeavilla keinoilla.

JO 14: Journalistilla on oikeus ja velvollisuus pitää tietoja luottamuksellisesti antaneen henkilöllisyys salassa siten kuin lähteen kanssa on sovittu.

Jos yhteiskunnallisesti merkittävien tietojen julkaisusta aiheutuu erittäin kielteistä julkisuutta, toimituksen on suotavaa avata yleisölle, miten nimettömän lähteen ja siltä hankittujen tietojen luotettavuus on varmistettu.

anna hyvän kiertää

SANNA VAUHKONEN, 45

●Glorian AD

●Työskennellyt aiemmin Glorian Kodissa, Suuri Käsityö -lehdessä ja Me Naisissa.

●Opiskellut taideteollisessa korkeakoulussa graafista suunnittelua.

● TÄLLÄ PALSTALLA JOURNALISTI PYYTÄÄ ILMIANTAMAAN LOISTAVIA ALAN TUOTOKSIA. VIESTIÄ VIE SEURAAVAKSI ETEENPÄIN SE, JONKA TYÖ ESITELLÄÄN PALSTALLA.

Samaa sarjaa. Printti-Glorian Virpi Suutari -juttua täydentää verkkovideo, jonka henki on sama kuin valokuviissa. "Toisaalta videot ovat aina vähän tilanteen lapsia. Esimerkiksi ääni on välillä haastattelusta, välillä erikseen otettua", sanoo AD Sanna Vauhkonen.

Ihminen osana maisemaa

NINA ERHO, TEKSTI ● GLORIA, KUVAT

MIKKO GUSTAFSSONIN VALINTA

STT:n oikeustoimittaja **Mikko Gustafsson** valitsi esiteltäväksi huhtikuun *Glorian* henkilökuvan dokumentaristi **Virpi Suutarista** ja erityisesti sen visuaalisen ilmeen:

"Juttu pääsee lähelle Suutaria hänen omilla metodeillaan: laajalla kuvalla ja kohdetta ymmärtämällä. **Ville Blåfiel-din** teksti ja **Panu Pälviän** kuvat linkittyvät yhteen saumat-tomasti, ja visuaalinen toteutus nostaa tekstin uudelle tasolle.

Juuri harkittu ulkoasu tekee *Gloriasta* yhden Suomen hien-noimmista mediatuotteista."

"Kun ryhdyimme valokuvaaja **Panu Pälviän** kanssa suunnittelemaan kuvia, meillä oli raakaversio tekstistä. Siinä **Virpi Suutari** sanoi haluavansa näyttää ihmiset osana maisemaa, ei pelkissä kyyneleisissä lähikuvissa. Päätimme lähestyä ohjaajaa samoin kuin hän lähestyy kohteitaan", sanoo *Glorian* AD **Sanna Vauhkonen**.

"Kuvauspaikaksi suunnittelimme merenrantakalliota, mutta siellä oli niin hirveä tuuli, että kaikki olivat ihan jäässä ja paikka piti vaihtaa. Toisaalta kuvata olisi voinut missä vaan, koska kuvissa ei tavallaan olla missään. Tausta toistuu mutta ei hallitse.

Toisaalta meillä oli yksi ihminen ja monta sivua, joten kuviin piti saada myös vaihtelua. Emme kuitenkaan halunneet järjestää sitä juoksemalla Suutarin kanssa ympäri kaupunkia, vaan halusimme keskittyä henkilöön ja hänen vangitsemiseensa kuviin.

Minulla oli ajatus kuvasarjoista. Pälviä ehdotti pinnakkaisia, joiden avulla lehteen menevät ruudut ennen valittiin. Jutussa olevat eivät ole mitään digitaalisesti tehtyjä tekopinnakkaisia,

vaan ne kuvattiin oikealla filmikameralla ja tehtiin pimiössä. Yksi isompi kasvolähikuvakin jutussa on, jotta haastateltava tulee lähelle lukijaa. Mutta yksi riittää, eikä siinä tarvitse mennä ihohuokosiin saakka.

Koko prosessi oli itselleni melko vaivaton. Haastateltava antoi suunnittelulle hyvän lähtökohdan, ja kuvista tuli sellaiset kuin toivoin, tai vielä paremmat. Kun erilaisia kuvia on paljon, taiton pitää olla selkeä. Laitoinkin tekstit siihen 'kuin pyykki narulle', kuten eräs typografian opettajani kerran neuvoi. Silloin sommitelma on ryhdikäs ja jämäkkä, ja kuville jää oma tilansa ja voimansa.

Glorian taitto on yleensäkin aika klassista ja selkeää ja tavoittelee rauhallisuutta olematta pysähtynyttä. Haluan muutenkin välttää itsetarkoituksellista sekoittelua ja venkslausta taitossa, koska sellaista juttua voi olla vaikea lukea.

Jutun kuvissa on läsnä kevyt melankolia, mutta on niissä myös onnea ja iloa. Kokonaisuuden viesti on, että tässä on rauhallisesti tehty pitkä juttu, jonka voi nyt rauhallisesti lukea."

AJATTELE, MITÄ
TAVOITTELET

Tutkija ja freelancetoimittaja **Aki Petteri Lehtinen** on tuore tohtori aiheenaan *Journalismin objektiivisuus: pragmaattinen tietokäsitys ja relativismin haaste moniarvoisessa maailmassa*. Väitöstyön taustalla vaikuttavat hänen omat, ristiriitaiset havaintonsa.

”Teoreettisen filosofian opiskelijana sankarini oli **Richard Rorty**, mutta hän halusi luopua koko objektiivisuuden käsitteestä. Toimittajina sitoudumme totuudenmukaisuuteen – mutta mitä se totuudenmukaisuus itse asiassa on?”

Lehtisen mukaan olemassa on faktojakin, mutta juttuprosessiin kuuluvat valinnat ja tulkinnat etäännyttävät lopputulosta tavoitellusta todellisuudesta väkisin.

”Ja vaikka toisin väitetään, joka toimittajalla on myös oma agendansa, jota ilman

paloa työhön ei voi olla.”

Lehtinen ei odota journalistikollegojen kahlaavan läpi koko väitöskirjaa. Sen sijaan hän toivoo keskustelua journalismin tiedollisista ydinkäsitteistä ja niiden suhteesta journalismin käytäntöön ja tuloksiin.

”Parempi ammatillinen itsetuntemus auttaa tekemään parempaa journalismia ja myös artikuloimaan sen ominaispiirteitä yleisölle.”

Nina Erho

LUE LISÄÄ: ETHESIS.HEL.SINKI.FI

KRIITTISTÄ PUHETTA
KRITIIKEISTÄ

Jyväskylässä on ruodittu tänä keväänä kulttuurikriikin tilaa neljässä keskustelutilaisuudessa muun muassa taiteilijoiden, kustantajien, kriitikoiden ja toimittajien voimin. Keskustelutarjan anti kootaan torstaina 14. heinäkuuta kello 14 Jyväskylän kaupunginteatterilla. Jyväskylän Kesän puhe-

ohjelmaan kuuluvassa tilaisuudessa taidekriitikin tulevaisuutta pohtivat kulttuurijournalismista väitellyt **Maarit Jaakkola**, filosofi **Tuomas Nevanlinna** sekä *Kiiltomadon* päätoimittaja **Aleksis Salusjärvi**.

Kaikki keskustelut on juontanut toimittaja **Eila Tiainen**. Hän sanoo yllätyneensä kiinnostuneiden määrästä. Yleisössä ei ole ollut pelkästään taiteilijoita, vaan tavallisia kaupunkilaisia. Se kertoo hänen mielestään siitä, että ammattimaiselle kritiikille on yleisönsä.

”Ihmiset haluavat asian-tuntevaa kritiikkiä.”

Jyväskyläläinen Radio Hear lähettää Polemiikkia taidekriitikistä -keskustelun suorana verkossa. Radio Hearin sivuilta löytyvät myös tallenteet aiemmista keskusteluista.

Marja Honkonen

POLEMIKKIA TAIDEKRITIIKISTÄ
TALLENTEET OSOITTEESSA:
HEAR.FI/PODCAST/

VESA HEIKKINEN vesa.pekka.heikkinen@luukku.com
KIRJOITTAJA ON SUOMEN KIELEN DOSENTTI JA TIETOKIRJAILIJA.

Jos ei mies nimeä

Kuka omistaa sanat, nimet, kielen? Kenellä on oikeus päättää, miten niitä tulee käyttää?

Sisäministeri **Petteri Orvon** sukunimen taivuttamisesta on käyty kiivasta keskustelua. Ensimmäisen kerran sanasota leimahti jo 2013, kun Orpo ilmoitti toiveenaan, että hänen nimeä taivutettaisiin *Orpo* : *Orpon* eikä *Orpo* : *Orvon*, kuten kielenhuoltajat olivat suositelleet.

Orpon-taivutusta on perusteltu sillä, että se on suvun vanha tapa. *Orvon*-taivutusta taas on perusteltu sillä, että sukunimiä taivutetaan vastaavan yleissanan mukaisesti.

Ongelmaksi on osoittautunut se, että yleisanaa *orpo* pidetään kielteisenä. Kukapa haluaisi kantaa nimeä, joka viittaa vanhempansa menettäneeseen lapseen tai yleisemmin yksinäiseen, hylättyyn, turvattomaan. ”Kuin orpo piru.”

Toisaalta voi kysyä, muuttaako taivuttamisen säätäminen asiaa. Orpo mikä Orpo, taipuupa sitten Orvon tai Orpon.

Myös journalistit ja mediat alot ovat puineet asiaa. Taivutusta on linjattu yleensä siihen suuntaan, että on taivuttu Petteri Orvon *Orpon*-toiveisiin. Taipumattomat puolestaan ovat kyselleet, mitä siitäkin tulee, jos ihminen pääsee itse päättämään nimensä taivutuksesta. Sekasotku!

Vastikään STT ilmoitti, että heidän jutuissaan käytetään henkilön toivomaa taivutustapaa. Tätä poikkeusta kielenhuollon ohjeista perusteltiin sillä, että *Orvon*-taivutus vie uutisessa huomion pois tekstin pääasiasta.

Nimet ovat pinnalla ja herättävät tunteita. Kuin **Pullervo** Saimaalla.

En ole huomannut kenenkään ehdottaneen, että Orpon pitäisi muuttaa sukunimeään. Tällainen toive sen sijaan on esitetty Suomessakin kilpailulle virolaiselle ralliautoilijalle – **Raimo Kullille**.

Journalistirock tulee taas

Media-alan bändikilpailu Journalistirock järjestetään 19. elokuuta Helsingin Apollo Clubilla. Journalistirock on tänä vuonna ensimmäistä kertaa osa Company Rockia, joka vastaa kisan järjestelystä.

Journalistirock järjestetään nyt kolmatta kertaa.

Kisan voittaja pääsee suoraan Company Rockin finaaliin, toiseksi ja kolmanneksi sijoittuneet jatkavat semifinaaliin.

Elokuun osakilpailussa soittavat seuraavat yhtyeet.

The Tunnelbana (Reska.fi), Rööki-paikka (Journalistiliitto), The Quoyotes (Yle) The Schadenfreuders (Yle), Rare Maiden (Journalisti), Funkit (Gloria), Fire Action (Apu), The Innocent Victims (Yle), Pasi Helena (IL-HS-Talsa), Toot Zydeco Band (Freelancer), Tommie Visto & Itkevät orvot (Freelancer).

Lisätietoja kisan aikataulusta, yhtyeistä ja soittajajärjestyksestä julkaitaan kesän aikana Journalistirockin Facebook-sivulla.

Manu Marttinen

JOURNALISTIROCK 19.8.2016
APOLLO LIVE CLUB, MANNERHEIMINTIE 16
VAPAA PÄÄSY, KISA ALKAA KELLO 19

VIIME VUONNA COMPANY ROCKIN FINAALISSA JOURNALISTEJA EDUSTI PÄÄOSIN TAMPEREEN OPIKSELIOISTA KOOSTUVA SNUS.

uusiin tehtäviin

KUKA?

Jarno Hartikainen, 31, aloitti toukokuussa *Helsingin Sanomien* talouden ja politiikan toimittajana. Hän siirtyi tehtävään *Kauppalehdestä*, missä hän työskenteli muun muassa Brysselin-kirjeenvaihtajana. Hartikainen on työskennellyt myös *Savon Sanomissa*, *Uutis-Joussa* ja *Ruotuväessä*.

Punnittu päätös

Miksi vaihdoit työpaikkaa talouslehdessä yleissanomalehden taloustoimitukseen?

Ehdin olla *Kauppalehdessä* jo tovin ja ajattelin, että on nähtävä muitakin paikkoja. Halusin silti pitää saman fokuksen. *Hesari* on lukijan näkökulmasta hyvin rasvattu kone. Kun siellä päätetään hoitaa joku asia kunnolla, se hoidetaan todella hyvin. On kiinnostava päästä näkemään, miten kone toimii.

Eivätkö *Kauppalehden* ja *Talentumin* uuden yhteisen toimituksen mahdollisuudet kiinnostaneet?

Kiinnostivat kyllä. Päätöstä piti punnita. Väkimäärä, joka siellä keskittyy puhtaasti talouteen ja sijoittamiseen, on huikea. En paennut muutosta. Mutta paikkoja ei aukea kovin usein. Työpaikan vaihtamista ei voi hienosäätää ja valita, että ei nyt, vaan kuuden kuukauden päästä.

Olet työskennellyt *Kauppalehden* Brysselin-kirjeenvaihtajana. Onko sinulla ikävä EU:n sydämeen?

Minulla ei ole välttämättä ikävä EU-aiheita sinänsä, vaan Brysselin toimittajakuplan kansainvälistä ilmapiiriä. Kun ympärillä on ihmisiä

joka puolelta maailmaa, perspektiivi pysyy laveana.

”Työpaikan vaihtamista ei voi hienosäätää ja valita, että ei nyt, vaan kuuden kuukauden päästä.

Mikä aihe on vaatinut sinulta ponnisteluja ymmärtää?

Sote on oma maailmansa. Toinen on rahapolitiikka. Se on todella monimutkaista – ja superkiinnostavaa. Bryssel oli hyvä korkeakoulu siihen, miten ottaa isoja aiheita nopeasti haltuun. Kun pystyy selättämään vaikean aiheen, siitä saa kiksit.

Mitä asiakirjoja haluaisit päästä penkomaan?

Olisi kiinnostavaa tietää, millä Fortum painostettiin mukaan Hanhikiven ydinvoimalahankkeeseen. Ja mikä Venäjän rooli on siinä, että hanke ylipäätään toteutuu?

Olivatko Panama-paperit mielestäsi skuuppi vai floppi? Sisällön puolesta ne oli-

vat ehkä floppi. Uutinen tehtiin prosessista ja siitä, kuinka suuri määrä asiakirjoja on vuodettu. Asiaan liittyy paljon mielikuvilla pelaamista. Annettiin ymmärtää, että asiakirjojen määrä olisi osoitus siitä, että veronvälttely on iso ongelma. En sano, etteikö se olisi, mutta jos listaisi, mitä oikeastaan paljastettiin, niin ei varmaan ihan hirveän paljon.

Miksi TTIP-sopimusta on käsitelty mediassa niin vähän?

Minusta sitä käsitellään todella paljon siihen nähden, että kauppapolitiikka on yksi vähiten seksikkäistä aiheista. Tavallisesti se ei saa palstamillimetriäkään.

TTIP-sopimukseen liittyy paljon populismia, mikä saa minut helposti kiehtaamaan. Esimerkiksi sijoittajasuojat esitetään yksioikoisesti ikään kuin se tarkoittaisi, ettei Suomi enää voi muuttaa esimerkiksi ympäristölainsäädäntöään ilman riskiä joutua oikeuteen.

Mistä saat työlle vastapainoa?

Koiran kanssa puuhaamisesta ja musiikista. Enää en skeittaa. Se ei ole näin vanhan miehen puuhaa.

Marja Honkonen

SATTUU TAPAHTUU

Petokeikka

Erikoisia lemmikkejä esitellyt *Eläinruutu* oli Laitilan paikallistelevisiion ohjelmasarja. Kun vuorossa oli fretin emännän haastattelu, oli ruutukavomme sairaana. Minitoimituksen taustatoimittajana minun oli mentävä mikin varteen.

Olin aivan myyty, kun näin veikeän elikon vilistävän pitkin lattioita. Omistaja kertoi, miten fretti oli taannoin leikkinyt mustikoilalla ja sotkenut keittiön. Nauroimme sydämellisesti.

Emäntä silmäili nilkkojani ja sanoi, että Napolla oli joskus paha tapa näytkkiä.

Nilkkani tosiaan olivat paljaat. Kanavalle nostalgisen brändin luonut mainosmies oli vaatettanut ruudussa näkyvät toimittajat työpukuun: vihreään lyhythiaiseen jakkuun ja puolihameeseen.

En ottanut varoitusta tosissani. Olen eläinrakas, ja minua on erinäinenkin koiranpentu naskaleillaan kalvanut. Tuo elikkohan oli sitä paitsi niin suloinen!

Juuri ennen kameroiden käynnistymistä peto hyökkäsi. Kuin hai se iski suoraan akillesjanteeseeni ja pureutui kiinni. Vaivoin tukahdutin kiljaisun, ja minulta pääsi vain kirahdus. Sattui ihan törkeästi.

”Napo, heti irti!” omistaja huusi ja kiskoi lemmikkiään. Sekunnit olivat pitkiä, mutta viimein hän sai sen irti jalastani.

Haastattelu tehtiin. Pelokkaana vilkuilin karvapalloa, joka kelli emäntänsä sylissä vain puolen metrin päässä minusta. Toivoin, että minulla olisi ollut jokin kilventapainen, jonka olisin temmannut suojakseni, kun verenhimoinen otus taas syöksyisi kohti hampaat irvessä.

En ole uskaltanut katsoa ohjelmaa YouTubea. Pelkään, että juuri koetun hyökkäyksen trauma on luettavissa naamastani ja äänestäni.

Terhi Raumonon

KIRJOITAJA ON HELSINKILÄINEN VAPAA TOIMITTAJA.

KERRO MITÄ SINULLE ON SATTUNUT TYÖTÄ TEHDESSÄ. OTA YHTEYTTÄ TOIMITUKSEEN.

Sääjournalisti. Kerttu Kotakorpi on työskennellyt meteorologina Ylessä vuodesta 2012. Ennusteiden lisäksi hän tekee verkkojuttuja. Yleensä Kotakorpi tekee jutut itsenäisesti aihevalinnasta lähtien. "Aika vähän verkkotoimitus muokkaa juttuja."

Hiljaisen uutispäivän pelastaja

JANNE SALOMAA, TEKSTI • HELI SAARELA, KUVA

Tv-meteorologi ei ole haluttu ammatti, sanoo Ylen Kerttu Kotakorpi.

”Melkein kaikki meteorologit, jotka haluavat telkkariin, myös pääsevät tähän työhön”, sanoo Ylen meteorologi **Kerttu Kotakorpi**.

Ruudussa esiintyminen saa useimmat luonnontieteilijät karttamaan televisiotyötä, eivätkä työajatkkaan ole ihanteelliset: Ylen viisi meteorologia ja heidän sijaisensa työskentelevät pääosin kahdessa vuorossa, joista aiempi alkaa aamuyöllä kello 3.30.

Kotakorpea esiintyminen ja vuorotyö eivät kuitenkaan haittaa.

”Onhan se kiva päästä töistä yhdentoista aikaan, kun useimmilla työpäivä on vasta alussa.”

Työn huonoin puoli Kotakorvesta on ajoittainen yksinäisyys. Meteorologien työpiste sijaitsee toimituksen esimiesten naapurissa, ja virka-ajan ulkopuolella tila on usein tyhjä.

”Yhtenä viikonloppuna kiljähdin, kun nurkan takaa tulikin yllätteen ihminen.”

Yleensä työ on kuitenkin niin kiireistä, että yksinäisyyttä ei huomaa. Lähetysten valmistelun lisäksi me-

eteorologit kirjoittavat ennusteita ja sääjuttuja verkkoon sekä päivityksiä sosiaaliseen mediaan.

Valtaosan Ylen sääjutuista tekevät toimittajat, mutta usein he pyytävät niihin aihe-ehdotusta ja haastattelua talon meteorologeilta.

”Joskus sanon toimittajalle, että tästä aiheestahan on juuri ollut juttua. Toisaalta ymmärrän, että sää kiinnostaa aina ja hiljaisena uutispäivänä säästä pyritään keksimään juttuja.”

Vähemmän ymmärrystä Kotakorvelta heltyy iltapäivälehtien liioittelevaa sääuutisointia kohtaan. Se heikentää hänestä kaiken

sääjournalismin uskottavuutta.

”Kun tein tammikuussa jutun Yhdysvaltojen itäosien ennätysmyrskystä, sain yleisöpalautetta ’liiallisesta’ ylisanojen käytöstä.”

Yleensä Kotakorpi ei saa palautetta sisällöstä, sen sijaan hänen ulkonäkönsä tai olemukseensa liittyviä viestejä tulee lähes päivittäin. Aina tosin katsojat eivät suoraan viittaa ulkoisiin seikkoihin.

”Joka kerta kun minulla on ollut paita, jossa on rusetti, olen saanut kritiikkiä, etten osaa mitään. Ja silloin kun pukeudun jakkuun, minua kehutaan asiantuntevaksi.” •

Numeromagiaa

Pedon luku 666. Epäonnen numero 13. Onnenluku 7. On olemassa valtavasti esimerkkejä siitä, miten numeroille oletetaan maagisia voimia. Googlettamalla esimerkiksi sanan ”numerologia” huomaa, että kyseessä on Suomessakin melkein päpiehkö teollisuudenala. Tavallinen tolkun ihminen tietysti tuhahtaa tällaisille taikauskoille. Se ei kuitenkaan tarkoita sitä, etteikö hän jollain mielensä syvemmällä tasolla luottaisi numeroiden taikavoimiin hänkin.

Julkisen keskustelun voittaja on se, joka pystyy sisällyttämään omaan väitteeseensä tarkkoja numeroita. Oletetaan esimerkiksi nimeltä mainitsematon maa, jossa halutaan parantaa työn tuottavuut-

JANNE ZAREFF janne.zareff@yle.fi KIRJOITTAJA ON YLEISRADION TOIMITTAJA.

”Journalismissa rakastetaan numeroita, koska ne indikoivat ihmisten mielissä luotettavuutta.

ta. A esittää, että päivittäistä työaikaa on pidennettävä 0,5 tuntia viikossa. B esittää, että työvihihtyvyyttä on parannettava. Kumpi ehdotus otetaan julkisessa keskustelussa vakavammin ja kumpi saa palstamillejä ja ruutuaikaa?

Kumpikin keino voi lisätä sitä tuotosta, joka työstä syntyy, mutta toisaalta kumpikin voi myös olla

hyödytön. 0,5 tuntia lisätyötä voi mennä niin sanotusti kattoon syljeskelyyn, kun taas työvihihtyvyyden lisääntyminen voi vähentää sairastavuutta. Kumpikin voi olla tehokas keino jossain ja hyödytön toisaalla. Varmaa on, ettei kumpikaan ole ihmelääke, joka lisää tuottavuutta kaikkialla. Kuitenkin toiseen paljon herkemmin suhtau-

dutaan sellaisena. Siihen, jossa on mukana numero.

Numerouskovaisuus uusintaa itseään julkisuuden instituutioiden avustuksella. Journalismissa rakastetaan numeroita, koska ne indikoivat ihmisten mielissä luotettavuutta ja konkreettisuutta, jota toimitukset haluavat viestiä. Poliitikot rakastavat numeroita, koska ne uppoavat toimittajiin. Ja koska toimittajat ja poliitikot pannotavat numeroihin, osaa myös yleisö niitä vaatia.

Selvimmin tämä näkyy aina vaalien alla, kun nähdään se omintuinen näytelmä, jossa jokaisen puolueen on esitettävä muita suurempi luku kulloinkin valitusta aiheesta. Se voi olla jakovara, se voi olla kestävyysvaje, se voi olla lisää annettavaa tai pois otettavaa. Kaikkien on kuitenkin osallistuttava kisaan esittämällä numero. Sillä ilman numeroa puheenvuoro on merkityksetön. Sellaista on numeroiden aito, maaginen voima.

KUOLLEITA

Yhteisöhengen ylläpitäjä

Journalistiliiton johdon assistentti **Anne Salonen** kuoli 57-vuotiaana Terhokodissa Helsingissä 14. toukokuuta. Hän oli syntynyt 8. marraskuuta 1958. Liiton palveluksessa hän oli 33 vuotta.

Suruviesti tuli keskelle kevään heräämistä. Yllättäen ilmennyt ankara sairaus pakotti Annen sairauslomalle runsas vuosi sitten ja lopulta enenaikaiselle eläkkeelle tämän vuoden maaliskuussa. Hänen voimansa loppuivat aamuyöstä helluntailauantaina.

Anne aloitti Suomen Sanomalehtimiesten Liiton johdon sihteerinä maaliskuussa 1983. Työntekijän nimi vaihtui seuraavalla vuosikymmenellä Journalistiliitoksi ja lopulta myös Annen tehtävänimike liiton johdon assistentiksi.

Anne oli erinomainen organisaattori. Hän piti isojenkin tilaisuuksien langat tiukasti käsissään ja esimiestensä työt järjestyksessä. Hän lähti innolla tekemään asiapapereita vaikka keskellä yötä, kun työehtosopimusneuvottelut olivat ratkaisuvaiheissa.

Vuosikymmenien kuluessa Annesta tuli liiton toimintaan osallistuneiden tuttu ja monien ystäväkin – kaikkien tuntema **Saltsu**. Hän oli järjestelemässä kymmeniä valtuuston kokouksia ja liki kymmentä liittokokousta silloin, kun

niitä vielä järjestettiin.

Anne työskenteli liitossa neljän puheenjohtajan aikakaudella. Hän omistautui työlleen, sitoutui tehtäviinsä ja piti yllä perinteitä, mutta oli aina valmis myös kokeilemaan uutta. Hän kantoi vastuuta, huolehti, muistutti ja patisti. Asioiden piti sujua. Journalistiliiton ansiomerkkin hän sai viime joulukuussa.

Työtoverina Anne oli hyvän yhteisöhenksen ylläpitäjä, tarvittaessa kipakkakin, mutta ennen muuta iloinen ja hauska. Hän organisoi liiton työntekijöiden retkiä ja yhteisiä tilaisuuksia. Hän oli kanssaihmiensä auttaja ja tukija. Moni huono päivä tuli paremmaksi Annen avulla. Turhanpäiväiset murheet hän ajoi pois helisevällä naurullaan.

Anne oli kiinnostunut kulttuureista ja elämänmenosta eri puolilla maailmaa. Hän matkusteli ja opiskeli kieliä, viimeisimpänä ihasuksenaan Ranska ja ranskan kieli. Muutama vuosi sitten hän löysi zumban, jonka pariin hän innosti myös ystäviään ja työtovereitaan.

Anne huolehti elinvoimastaan, hän eli tasapainoista ja onnellista elämää. Sairauden alkuvaiheissakin hän haki voimaa siitä, että tarjolla oli vaihtoehtoja. Hoitojen lomassa hän pääsi

toteuttamaan haaveitaan: näki Madonnan Zürichissä, kävi Pariisissa ja teki kumppaninsa kanssa pikavisiittejä eri puolille Eurooppaa.

Eila Hyppönen ja Pekka Laine

KIRJOITTAJAT OVAT ANNE SALOSEN YSTÄVIÄ JA ENTISIÄ ESIMIEHIÄ. HYPPÖNEN OLI JOURNALISTILIITON PÄÄSIHTEERI (1972–2010) JA LAINE PUHEENJOHTAJA (1992–2006).

RAUMALLA ILMESTYVÄT
SANOMALEHTI LÄNSI-SUOMI
JA **KAUPUNKILEHTI RAUMALAINEN**
ETSIVÄT ILTARYHMÄNSÄ VAHVISTUKSEKSI
JA TOIMITUSIIHTEERIN TYÖPARIKSI

KÄSITTELEVÄÄ TOIMITTAJAA

Pääosa työstä on toimituksen omien toimittajien sekä avustajien juttujen editointia sekä sivujen journalistista ja teknistä taittamista. Työ pitää sisällään myös sivujen viimeistelyä ja tulostamista. Lisäksi käsittelevä toimittaja tekee tarpeen mukaan yleistoimittajan töitä. Työ on ainakin aluksi säännöllistä iltavuoroa.

Työ edellyttää vahvaa journalistista osaamista, hyvää suomen kielen taitoa sekä taittokokemusta. InDesignin hallinta on ehdoton edellytys tehtävän hoitamiseksi. Neo-toimitusjärjestelmän sekä Photoshopin tuntemus ja hallinta lasketaan hakijalle eduksi.

Vapaamuotoiset hakemukset työnäytteineen

13.6. mennessä sisältöjohtaja Kaija Ulmaselle
kaija.ulmanen@marvamedia.fi

Lisätietoja voi kysyä

ulkoasuvastaava Juha Närvaltä mieluiten sähköpostilla
juha.narva@marvamedia.fi tai
soittamalla 010 8336 245 pe 10.6. klo 9–12

MARVA
MEDIA

Kotiseutuyhdistys Haapajarvi-Seura hakee kustantamaansa
kotiseutulehti Maaselkään

PÄÄTOIMITTAJAA

nykyisen jäädessä eläkkeelle loppuvuodesta.

Sinulta päätoimittajana edellytetään vankkaa uutis-osaamista, yhteistyökykyä eri sidosryhmien kanssa ja johtamistaitoja. Päätoimittajan tehtävänä on jatkaa monikanavaisesti muuntuneen Maaselkä-lehden sisällön sekä markkinoinnin kehittämistä. Vahvuudekseen luetaan digitaalisen verkkotuotannon osaaminen. Päätoimittaja toimii myös seuran ja lehden talousvastaavana.

Maaselkä ilmestyy kerran viikossa Haapajärvellä ja Reisjärvellä. Erillinen ilmaisjakelulehti Maaselän Extra jaetaan kuuden kunnan alueella 16 kertaa vuodessa.

Hakemukset palkkatoiveineen tulee lähettää 30.6.2016 klo 16.00 mennessä osoitteeseen: veijo.tikanmaki@haapajarvi.fi. (Käyntiosoite: Puistokatu 37, 85800 Haapajärvi)

Lisätietoja tehtävästä antavat
päätoimittaja Juha Heikkilä, 040 757 7179
seuran puh.joht. Veijo Tikanmäki, 044 445 6164

Maaselkä

Henkilöbrändäyksellä tukea ammattilliseen kehittymiseen

**Suunnitteletko uran laajentamista?
Viestintään, markkinointiin, opetukseen?
Niin työhaussa kuin yrittäjänäkin täytyy erottautua.**

Osaatko kertoa itsestäsi ja osaamisestasi selkeästi, kiinnostavasti ja monikanavaisesti? ProComin verkkovalmennuksen avulla rakennat asiantuntijan vahvan, ammatillisen henkilöbrändin ja LinkedIn®-henkilöprofiilin. Saat valmennuksesta arvokasta apua ammatilliseen kehittämiseesi ja uranhallintaan.

Valmennuksen hinta: 129 e + alv 24 %
Lue lisää ja osta valmennus:
www.procom.fi/verkkovalmennus

ProComin jäsenille hinta on 99 e + alv 24 %
– liity jäseneksi: www.procom.fi

PROCOM

Viestinnän ammattilaiset

Paikallinen ääni

ELLI-ALINA HIILAMO, KAMPALA, TEKSTI
 ○ JUSSI VÄLIPIRTTI, KUVA

Ugandalainen mediavaikuttaja Rosebell Kagumire on kyllästynyt länsimaisen valtamedian tapaan esittää afrikkalaiset passiivisina avuntarvitsijoina. Antakaa ääni paikallisille toimijoille, hän vetoaa.

Maaliskuussa 2012 internetissä tapahtui jotakin poikkeuksellista: ugandalaisesta sissi-johtaja **Joseph Konysta** kertovasta Youtube-videosta tuli ennennäkemätön hitti.

Hyväntekeväisyysjärjestön tunteisiin vetoava kampanjavideo keräsi vain kolmessa päivässä yli 40 miljoonaa katsojaa.

Toimittajana työskennellyt ugandalainen **Rosebell Kagumire** katsoi videon, jossa yhdysvaltalaisjärjestön toiminnanjohtaja lupaa ugandalaispojalle pysäyttää Konyn. Videolla sissiliike LRA:n aiheuttama konflikti esitettiin yksinkertaisena, sellaisena, jonka yhdysvaltalaiset ”sankarit” voivat helposti ratkaista. Kagumire järkyttyi, hän päätti julkaista oman reaktionsa Youtubessa.

”Video antaa ymmärtää, että valta on Amerikassa, ei minun valtiollani, ei paikallisissa aloitteissa. Ja tämä on se ongelma median tavassa kertoa afrikkalaisista – meidän esitetään täysin kykenemättöminä auttamaan itseämme”, Kagumire sanoo videolla.

PALJON EI OLE MUUTTUNUT neljässä vuodessa, 32-vuotias Kagumire toteaa Kampalan kantakaupungissa sijaitsevassa ravintolassa. Nykyään kansainvälisille järjestöille viestintäkonsulttina työskentelevä Kagumire näkee yhä Kony-videon kaltaista kerrontaa afrikkalaisista. Sitä on hyväntekeväisyyskampanjoissa, mutta myös länsimaisessa journalismissa.

”Länsimainen journalismi on

hyvin vahvasti sidoksissa länsimaiseen kehitysajatteluun, joka on jo itsessään ongelmallinen. Siinä valittavan usein ei anneta tilaa afrikkalaisille toimijoille”, hän sanoo.

Tätä ajattelua vahvistavat kehitysyhteistyötä tekevät järjestöt lähettäessään toimittajia kohdemaihinsa. Näillä matkoilla toimittaja omaksuu Kagumiren mukaan helposti järjestön avustuskäytännön omakseen ja välittää Afrikasta kuvaa, josta puuttuvat oman yhteisönsä eteen uurrastavat paikalliset toimijat.

Kagumire kertoo esimerkin Itä-Kongosta, josta hän on itsekin kirjoittanut.

”Alueella seksuaalinen väkivalta on järkyttävän yleistä ja se pitää tuoda esiin. Mutta jos hakee tietoa itäkongolaisista naisista, esille nousee vain uhrien tarinoita, vaikka siellä on valtava määrä voimakkaita naisia, jotka työskentelevät seksuaalista väkivaltaa vastaan. Missä ovat heidän tarinansa?”

KAGUMIRE PAINOTTAA, että journalismilla on aina seuraamuksia. Vuonna 2010 YK:n seksuaalisen väkivallan ja konfliktin erityisedustaja, Ruotsin nykyinen ulkoministeri **Margot Wallström** antoi Kongolle tittelin ”maailman raiskauksien

pääkaupunki”. Kagumiren mukaan tämä oli täysin vastuutonta.

”Länsimaiset toimittajat rakastavat tällaisia yksinkertaistuksia ja viljelevät termiä paljon, mutta se leimaa kaikki kongolaiset naiset.”

Positiivistakin Afrikka-uutisointiin liittyvää kehitystä on tapahtunut. Kagumire muistelee, että vielä muutamia vuosia sitten afrikkalaisiin toimittajiin ei uskallettu luottaa, vaan kansainvälinen media lähetti aina oman toimittajan paikan päälle. Nykyään useampi ugandalainen toimittaja kirjoittaa kansainväliseen mediaan.

”On myös erinomaisia ulkomalaisia toimittajia, jotka näkevät kansainväliset valtarakenteet.”

Erityisesti Kagumirea vaivaa se, että länsimaiset journalistit leimaavat Afrikan maat konservatiivisiksi. Eurooppalaisten olisi syytä katsoa peiliin, hän kehottaa. Hän on seurannut hämmennyneenä pakolaiskriisiä, joka hänen mielestään osoittaa eurooppalaisten kaksinaismoralismin.

”Suhteessa pakolaiskysymykseen afrikkalaiset maat eivät ole todella-kaan ole konservatiivisia, päinvastoin. Ugandassa on yli puoli miljoonaa pakolaista ja yli 50 heimoa, mutta elämme ongelmitta yhdessä toistemme kanssa.” ●

Ennakkoluulot hallitsevat. Rosebell Kagumire ihmettelee tapaa, jolla Euroopassa puhutaan pakolaisista. ”On ollut hämmäntävää lukea, millaista kieltä eurooppalaiset päättäjät ovat käyttäneet puhuessaan pakolaisista ja miten vähän toimittajat ovat haastaneet heitä. On naiivia ajatella, että länsimaat ovat täällä aina vain tekemässä hyvää.”

ROSEBELL KAGUMIRE

● Viestintäkonsultti, joka tekee töitä konfliktien, naisten oikeuksiin, rauhanneuvotteeluihin ja turvallisuuteen sekä monimediaan liittyvien kysymysten parissa Afrikassa.

● Työskennellyt vuosia useissa ugandalaisissa medioissa sekä fikserinä kansainvälisille tiedotusvälineille.

● Opiskellut journalismia Makereren yliopistossa Kampalassa ja konfliktitutkimusta Tuftsin yliopistossa Yhdysvalloissa sekä YK:n rauhan-yliopistossa (University for Peace) Costa Ricassa.

● The World Economic Forum valitsi Kagumiren alle 40-vuotiaiden globaalien johtajien joukkoon vuonna 2013.

Yhdistys	Oma mökki/ mökkejä	Vuokramökki/ mökkejä	Vuokraa muiden yhdistysten jäsenille
Etelä-Pohjanmaan Sanomalehtimiehet	x		
Etelä-Suomen Sanomalehtimiesyhdistys			
Helsingin Sanomalehtimiesyhdistys		x	
Hämeen-Uudenmaan Journalistit			
Itä-Suomen Sanomalehtimiesyhdistys	x		
Keski-Pohjanmaan Journalistit	x		
Keski-Suomen Journalistit	x		
Kymenlaakson Journalistit	x		
Pirkanmaan Journalistit		x	x
Pohjois-Karjalan Journalistiyhdistys	x		x
Pohjois-Suomen Sanomalehtimiesyhdistys	x		x
Radio- ja televisiotoimittajien liitto			
Satakunnan Journalistit			
Savo-Kainuun Journalistiyhdistys	x		x
Suomen Aikakauslehdenoimittajain Liitto			
Turun Sanomalehtimiesyhdistys		x	x
Ålands Journalister			
Suomen freelance-journalistit			

Mökille liiton kautta

NINA ERHO, TEKSTI • JUHA KAUPPINEN, KUVA

Journalistiliiton jäsen voi vuokrata mökin liitolta, omalta yhdistykseltä ja joskus toiseltakin yhdistykseltä.

Jos mielit mökkeilemään mutta et omista mökkiä eikä sukulaisten seura maistu, ratkaisu voi löytyä Journalistiliitosta.

Liitto omistaa Vierumäellä ja Saariselällä lomatalot, ja sen kahdeksastatoista jäsenyhdistyksestä yhdellätoista on oma tai vuokrattu mökki tai mökkejä.

Viiden yhdistyksen mökkejä voivat käyttää muutkin kuin yhdistyksen jäsenet, vaikka niiden omat jäsenet ovatkin varauksissa ja/tai markkinoinnissa etusijalla. Liiton kaikkien jäsenten tavoitettavissa olevat mökit ovat:

JOURNALISTILIITTO: VIERUMÄKI JA SAARISELKÄ. Vierumäen paritalo sijaitsee vapaa-ajan keskuksessa Heinolan eteläpuolella. Saariselän Tunturimaja ja 2000-luvulla valmistunut kolmen huoneiston Uutistunturi sijaitsevat lomataajaman keskustassa. Nii-

tä voivat vuokrata kaikki liiton jäsenet. Hinnat vaihtelevat vuodenajoittain. Lisätietoja: journalistiliitto.fi/jasenpalvelut/liiton-lomapaikat

PIRKANMAAN JOURNALISTIT: YLÖ-JÄRVI. Yhdistys välittää Näsijärven rannalla sijaitsevaa vuokramökkiä toukokuun puolivälistä syyskuun puoliväliin. Hinta kaikille 250 € viikolta, 120 € puolelta viikolta ja juhannusviikolta 320 €. Lisätietoja: pjy.fi

POHJOIS-KARJALAN JOURNALISTITYHDISTYS: LIPERI. Neekerisaaren vuonna 1916 valmistunutta kesähuvilaa markkinoidaan yhdistyksen jäsenille, mutta toisenkin yhdistyksen jäsen voi sen vuokrata. Hinta kaikille 10 tai 15 €/vuorokausi riippuen siitä, paljonko saaressa on muita kuin liiton jäseniä. Lisätietoja: pkjy.fi/neekerisaari

POHJOIS-SUOMEN SANOMALEHTIMIESYHDISTYS: ROVANIEMI JA HAUKIPUDAS. Sonka on pieni 1970-luvun omakotitalo järvi- ja vaaramaisemissa. Villa Ankkuri on meren rannalla Haukiputaan

Virpiniemessä loma-asutusalueella. Sonka PSSY:n jäsenille 30 €/vuorokausi ja 160 €/viikko, Villa Ankkuri 85 €/viikkopuolikas ja 40 €/vuorokausi. Muille SJL:n jäsenille Sonka 60 €/vuorokausi ja 320 €/viikko, Villa Ankkuri 80 €/vuorokausi.

SAVO-KAINUUN JOURNALISTITYHDISTYS: KUOPIO. Kaksi järven rannalla sijaitsevaa lomamökkiä ja savusauna ovat yhdistyksen jäsenten käytössä ilman vuokraa ja muille liiton jäsenille ja ulkopuolisille maksusta. Hinta sovitaan tapauskohtaisesti ajankohdan ja muiden käyttötarpeiden mukaan. Lisätietoja: savokainuunjournalistit.yhdistysavain.fi

TURUN SANOMALEHTIMIESYHDISTYS: SALO JA KEMIÖNSAARI. Teijon lomahuvila Villa Media ja Dragsfjärdin vuokramökki Freja ovat kesäisin yhdistyksen jäsenille. Hinnat vaihtelevat viikonpäivien ja vuodenaikojen mukaan ja ovat muille kuin jäsenille 5–10 € kalliimmat/jakso. Lisätietoja: turunsanomalehtimiesyhdistys.fi

Ilman omaa mökkiä

Mökittömiä yhdistyksiä ovat Etelä-Suomen Sanomalehtimiesyhdistys, Hämeen-Uudenmaan Journalistit, Satakunnan Journalistit ja Ålands Journalister sekä Aikakauslehdenoimittajien Liitto, Radio- ja televisiotoimittajien liitto ja Suomen freelance-journalistit.

"Olisihan mökki Selkämeren rannalla hieno, mutta toisaalta ei ole siihen liittyvää vastuuta ja huolta", sanoo Satakunnan Journalistien puheenjohtaja **Jukka Pekka Varjonen**. Yhdistys on kertonut jäsenilleen mahdollisista vuokrata naapuriyhdistysten mökkejä, mutta Varjosen käsityksen mukaan niitä on toistaiseksi käytetty melko vähän.

"Osasy on varmaan se, että parhaat ajat tahtovat mennä yhdistysten omille jäsenille. Oma mökkiä jäsenemme eivät ole silti viime aikoina kaivanneet", Varjonen sanoo.

Myöskään SAL:n ja RTTL:n jäsenet eivät puheenjohtajiensa **Taru Taipaleen** ja **Ari-Pekka Sirviön** mukaan ole valitelleet oman mökin puutetta. Sen sijaan freelance-journalistien puheenjohtaja **Hanna-Kaisa Hämäläinen** kuulee jäseniltä useinkin mökkikaipuusta.

"Yhdistyksemme jäsenet voisivat olla uutta käyttäjäpohjaa muiden yhdistysten mahdollisesti vajaakäytöllä oleville mökkeille. Uskon, että yhdistysrajojen ylittämiseen liittyvät käytännön asiat olisi mahdollista ratkaista."

Puolesta ja puolesta. Outi Salovaaran kannatti osuuskunnan perustamista, mutta hänen mielestään valtuustossa esitelty osuusmalli jätti liikaa kysymyksiä auki. Veera Tegelberg sanoo, että opiskelijoiden keskuudessa hanke saanut poikkeuksellisen myönteisen vastaanoton.

Työosuuskunnalle kiitosta

MANU MARTTINEN, TEKSTI • HELI SAARELA, KUVA

Journalistiliiton valtuusto päätti toukokuun lopulla osuuskunnan perustamisesta. Toiminta käynnistyy ensi syksynä.

Journalistiliiton valtuusto päätti toukokuun kokouksessa media-alan työosuuskunnan perustamisesta. Päätös on kerännyt laajasti kiitosta.

Työministeri **Jari Lindström** (ps.) arvioi, että Journalistiliiton avaus voi toimia esimerkkinä laajemminkin työmarkkinoilla.

”Hieno ajatus ja tuen tätä. On hyvä että uusia ideoita tuodaan esille ja niitä myös uskalletaan kokeilla. Seuraan mielenkiinnolla, mitä kokemuksia tästä saadaan. Osuuskunta-ajattelussa voi olla paljon annettavaa muuallekin, esimerkiksi maa-hanmuuttajien työllistymiselle”, Lindström sanoo avustajansa välittämässä sähköpostiviestissä. Myös vihreiden eduskuntaryhmän puheenjohtaja **Outi Alanko-Kahiluoto** kehuu pää-

töstä.

”Se kertoo tarpeesta, joka on syntynyt säännöllisen palkkatyön ja yrittäjyyden välimaastoon. Sosiaaliturvalainsäädäntö on monimutkainen ja byrokraattinen, mutta osuuskunnan jäsenenä ei tarvitse keskittyä sosiaaliturvan hankkimiseen vaan voi keskittyä työn tekemiseen”, Alanko-Kahiluoto sanoo.

FREELANCERIT OVAT arvioineet päätöstä on arvioitu jopa historialliseksi.

”Yksikään suomalainen ammattiliitto ei ole tätä ennen perustanut jäsenilleen osuuskuntaa. Muut tulevat seuraamaan Journalistiliittoa”, sanoo SFJ:n puheenjohtaja **Hanna-Kaisa Hämäläinen**.

Gradun tekoa aloitteleva opiskelija **Veera Tegelberg** kertoo opiskelijoiden olevan kiinnostuneita osuuskunnasta. Hän itse tähtää vakituiseen työsuhteeseen, mutta pitää osuuskuntaa

hyvänä vaihtoehtona.

”Osuuskunta on nuorten toimittajien keskuudessa yhä suosittu työmuoto. Siitä saa työyhteisön ja asema on muutenkin parempi kuin freelancerina työskentely”, Tegelberg sanoo.

Osuuskunta aloittaa toimintansa ensi syksynä. Journalistiliitto rahoittaa toiminnan perustamismenoja 4000 eurolla. Lisäksi liittoa myöntää yritykselle noin 70000 euroon suuruisen lainan.

Toiminta pitäisi saada kannattavaksi, kun vähintään 60 osuuskunnan jäsentä laskuttaa työstään tuhat euroa kuukaudessa, josta osuuskunta perii palvelumaksun. Maksun suuruus päätetään myöhemmin.

SJL:n lakimies **Jussi Salokangas** sanoo, että kesän ja alkusyksyn aikana ratkaistaan loput yksityiskohdat.

”Osuuskunta ponnistetaan käyntiin joka tapauksessa käyntiin kesälomien jälkeen.” ●

TES-NEUVOTTELUT: TYÖAIKA PITENEE

Journalistiliitto on päässyt työnantajan kanssa sopuun lehdistön, Yleisradion, kustannustoimittajien sekä Ylen freelancereiden ja tuotantoyhtiöiden työehdoista. Uudet työehtosopimukset astuvat voimaan loppuvuonna ja ovat voimassa vuoden 2017 marraskuun loppuun asti.

Sopimukset ovat osa pääministeri **Juha Sipilän** (kesk.) hallituksen kilpailukyky sopimusta, jonka kohtalo ratkeaa Metalliliiton valtuuston kokouksessa.

Kaikkien sopimusalojen työntekijöiden vuosittainen työaika pitenee 24 tuntia. Palkat pysyvät ennallaan.

Ylen tessin piiriin kuuluvien työaika pitenee puoli tuntia viikossa. Lehdistössä työaika pidennetään poistamalla yksi joulun ajan vapaa-päivä. Kahden muun päivän osalta sovitaan paikallisesti pääluottamusmiehen kanssa.

Kustannustoimittajien työajan pidentämisestä sovitaan kokonaan paikallisesti.

Lehdistössä työajan pidentämisneuvottelut on käytävä lokakuun loppuun mennessä. Jos pidennyksestä ei synny sopua, perälautana on työajan pidentäminen kokonaisina työpäivinä tai 16 tunnin palkan vähennyksenä.

Manu Marttinen

LIITOLLE 800 000 EUROA VOITTOA

Journalistiliiton talous on hyvässä kunnossa. Vahvistetun tilinpäätöksen mukaan SJL teki viime vuonna voittoa lähes 814 000 euroa.

Hyvän tuloksen taustalla on useita tekijöitä, joista tärkein on sijoitustoiminnan hyvä tuotto. Osakurssien nousun ansiosta sijoitus- ja rahoitustoiminnan tuottoja kertyi yhteensä 1,4 miljoonaa euroa, joka on noin 400 000 euroa edellisvuotta enemmän.

Samanaikaisesti liiton toimintamenot pienensivät 3,9 miljoonaa euroon. Summa on pienin kymmeneen vuoteen.

Kuluja pienensivät muun muassa se, että viime vuonna ei käyty työehtosopimusneuvotteluita, valiokuntien määrän vähentyminen ja matkakulujen pienentyminen.

Manu Marttinen

JOURNALISTI

Journalisti
hakee

ULKOASU-
TOIMITTAJAA

kahden vuoden
määräaikaiseen
työsuhteeseen.

Lisätietoja: journalisti.fi

Kotimaa on vireä 110-vuotias media, joka tarjoaa sisältöä Kotimaa24-verkkouutissivustolla sekä kerran viikossa ilmestyvässä valtakunnallisessa lehdessä. Kotimaan erityisalaa on uskontojournalismi. Media seuraa evankelis-luterilaisen kirkon lisäksi muita kirkkokuntia ja uskontoja sekä yhteiskunnallisia kysymyksiä. Toimitus sijaitsee Helsingissä Hietalahdenrannassa.

Kotimaassa on auki kokopäiväisen

TOIMITTAJAN

tehtävä 1.8.2016 alkaen tai sopimuksen mukaan. Tehtävään valittavalta edellytetään nopearytmisen uutisosaamisen lisäksi vankkaa verkon ja somen hallintaa sekä kirkon tuntemusta. Video-osaaminen on eduksi.

Lisätiedustelut julkaisupäällikkö Olli Seppälä, puh. 040 5877 411. Lähetä vapaamuotoiset hakemukset **23.6.** mennessä osoitteella oli.seppala@kotimaa.fi

Liitto palvelee myös kesällä

Journalistiliiton toimisto on avoinna heinäkuussa arkisin kello 8.30–15. Toimisto on suljettu 11.–22.7., jolloin jäsenpalvelu toimii puhelimitse.

Laki- ja työehtoneuvontapuhelin palvelee heinäkuussa arkisin kello 13–15 numerossa 044 755 5000. Sähköposti-osoite lakimies@journalistiliitto.fi on käytössä.

Jäsenasiapäivystys palvelee arkisin kello 9–11.30, 20.6.–8.7. numerossa 050 366 3501 ja 11.7.–25.7. ja 29.7.–5.8. numerossa 040 752 5372. Osoite jasenasiat@journalistiliitto.fi toimii normaalisti.

Hyvää kesää!
Journalistiliiton toimisto

Suomen Journalistiliitto
Finlands Journalistförbund

Etsi Xpertti

ETSITKÖ JUTTUUSI
TUTKIJA-ASiantuntijaa?

palveluksessasi www.etsixpertti.fi

YLIOPISTOT,
TUTKIMUSLAITOKSET JA

SUOMEN AKATEMIA

Suomen Journalistiliitto

PUHELINVAIHDE / TELEFONVÄXEL
(09) 6122 330

KÄYNTIOSOITE / BESÖKADRESS
Säästöpankinranta 2, 7.krs.
00530 Helsinki
Sparbankskajen 2, 7. vån.
00530 Helsingfors

POSTIOSOITE / POSTADRESS
Siltasaarencatu 16, 00530 Helsinki
Broholmmsgatan 16, 00530 Helsingfors
PL 252, 00531 Helsinki /
Box 252, 00531 Helsingfors

SÄHKÖPOSTIT / E-POST
info@journalistiliitto.fi
jasenasiat@journalistiliitto.fi
(jäsenasiat/medlemsärenden)
etunimi.sukunimi@journalistiliitto.fi
förnamn.efternamn@journalistiliitto.fi

VERKKOSIVUT / WEBBSIDOR
www.journalistiliitto.fi
www.journalistforbundet.fi

FINKA / A-KASSA
www.finka.fi
(09) 8689 400

*Suomen Journalistiliitto on
ammattijärjestö, jonka tehtävä on
valvoa journalistien ja journalismin
etuja. Jäsenkuntamme koostuu viestintä-
alan ammattilaisista, kuten toimittajista,
kuvaajista, graafikoista, kääntäjistä ja
kustannustoimittajista.*

Suomen Journalistiliitto
Finlands Journalistförbund

JOURNALISTI

Suomen Journalistiliiton
ammattilehti
92. vuosikerta

SEURAAVAN LEHDEN
ILMESTYMISAIKATAULU
9/2016 aineisto 3.8.
ilmestyy 11.8.

ILMOITUSMYynti:
ilmoitukset.journalisti@journalistiliitto.fi, 044 755 5002

Aineisto-ohjeet, väriprofiilin
ja hinnat löydät osoitteesta
www.journalisti.fi › ilmoittajille

**VARAA ILMOITUSTILASI
AJOISSA.
ILMOITUKSET
3,00 €/PMM**

Beaglen syvin olemus

Mikko Vähäniitty ottaa kunnianhimoisia harrastuskuvia koiristaan. Silti paras ilo ei aina tule kuvasta vaan koirakavereiden kanssa hengailemisestä.

NINA ERHO, TEKSTI • MIKKO VÄHÄNIITYT, KUVA

Jyväskyläläinen freelancekuvaaja **Mikko Vähäniitty** ei juuri kuvannut vapaa-ajallaan ennen kuin beagle Morris tuli taloon viisi vuotta sitten. "Pienestä, hölmön näköisestä koirasta oli niin helppo ottaa dorkia kuvia, että innostuin ja aloin kuvata sen temppuiluja ja kasvoja."

Sittemmin koirakuvia on ilmestynyt Vähäniityn Facebookissa, Instagramissa ja verkkosivuilla, ja julkaistiinpa niistä kerran *Sunnuntaisuomalaisessa* 12-osainen sarjakin.

"Tai tuli siihen kolmastoistakin osa, kun paljastin, että Morris ostaa julkaisupalkkioilla itselleen kaveriksi Marlon, ja siitä haluttiin kuva."

Vähäniityn kotonaan ottamissa kuvissa näkyy esimerkiksi aamu-uninen Morris keittiön ovella tai peiton alta pilkistävä häntä, vaikka "periaatteessa" koirat eivät nukuukaan sängyssä. Vitsikästä on myös, että beagleihinsa nyt selvästi hurautaneen Vähäniityn ryhtyminen koiranomistajaksi vaati avoimolta suostuttelua.

SUUNNITTELUIMMAT BEAGLEKUVANSA Vähäniitty ottaa ulkona paikoilla, joita hän painaa mieleensä tavallisilla koiralengeillä. Vaikka työnteossa lempiasioita on hallitsemattomuus, välillä on kiva ottaa toisenlaisia kuvia.

"Koirien kanssa voin odottaa haluamaani vuodenaikaa tai valoa."

Yleensä Vähäniityn työmotto "viimeisen päälle, uutta oppien ja rimaa koko ajan kohottaen" pätee myös harrastuskuviin, mutta on niiden ottamisessa uniikitkin puolensa.

"Hyvä mieli ei välttämättä tule lopullisesta

kuvasta, vaan koirakavereiden kanssa hengailusta ja pelleilystä ja siitä, että näkee niidenkin nauttivan yhdessäolosta."

Vähäniityn lemppareita on kuva, jossa Morris seisoo puun oksalla. Kun hän punnersi koiraa sinne, ohikulkijat hämmästelivät, mutta malli pysyi tyynenä.

"Koirat ovat oppineet, että totteleminen kannattaa, kun mukana on kamera ja herkuja."

"Koirien kanssa voin odottaa haluamaani vuodenaikaa tai valoa."

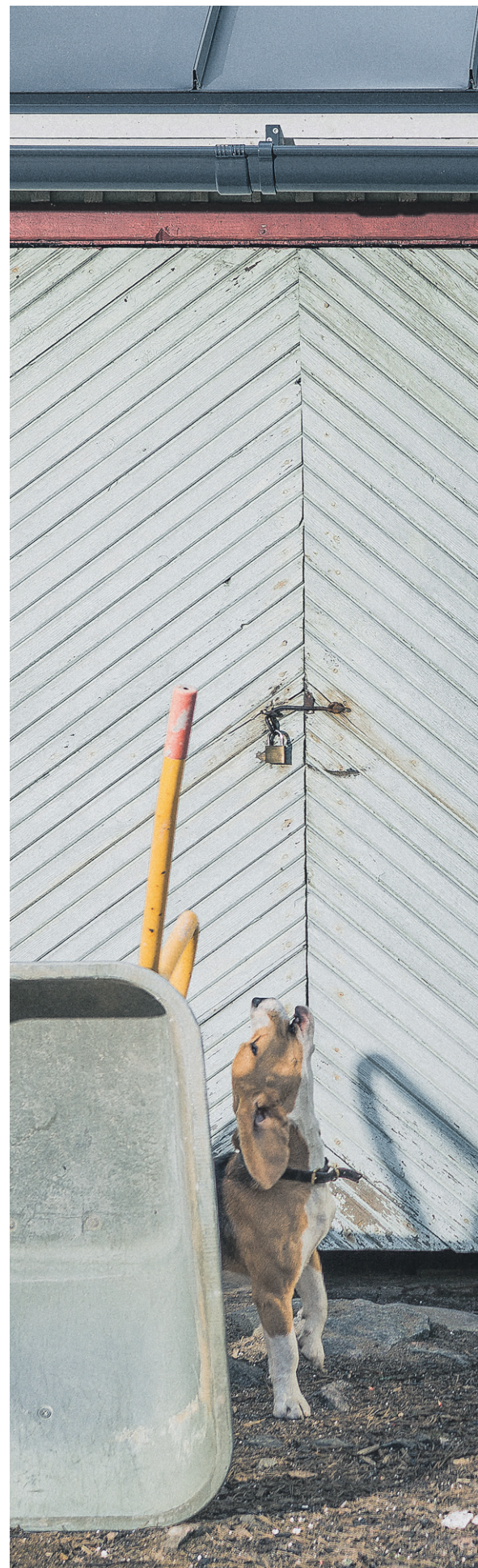
AINA KOIRIEN keskittyminen ei riitä, eivätkä sitten kuvaajan hermotkaan. Silloin kokeillaan myöhemmin uudestaan – tai sitten ei. Pakolla jääräpäisestä rodusta ei saa eikä ole mielekästäkään ottaa kuvia.

Kuvaamisen lisäksi Vähäniityn ja koirien yhteisiä harrastuksia ovat jänisten metsästys ja lenkkeily. Saaliin ajaminen on beagleilla verissä, huvikseen juokseminen ei niinkään.

"Kuusi, seitsemän kilometriä menee hyvin, mutta sitten käy raskaaksi vetää perässään 30 kiloa beaglea."

Vauhti paranee, jos lenkki kallistuu Aatoksenkadun koirapuistoon. Ennen Morriksen tuloa Vähäniitty murehti, että se on sitten aamulenkki joka päivä.

"Mutta nyt jos koirat ovat jossain, pyöritelen peukaloitani ja ajattelen, että tekisipä mieli ulos mutta kun ei ole koiria." ●

VAPAAALLA

MIKKO VÄHÄNIITTY

- 35-vuotias freelance-valokuvaaja.
- Asuu Jyväskylässä.
- Työskentelee aikakauslehdille, sanomalehdille, asiakaslehdille ja yrityksille.
- Sai Vuoden reportaasi-palkinnon Kuvajournalismi 2015 -kilpailussa kuvasarjastaan Rehobot.

◀ **Talonmiehet.** Mikko Vähäniityn perheelle on rakenteilla oma talo Jyväskylään. "Kerrostalossakin on kyllä pärjälty hyvin, sillä beaglet ovat ulkona aktiivisia mutta sisällä rauhallisia. Tai ehkä Marlo on oppinut sen Morrikselta, niin kuin kaiken muunkin."

PEKKA POUDAN
"HYYTÄVÄ"
ENNUSTE ALKU-
KESÄN SÄÄSTÄ:
"ONNEKSI SE ON
EPÄVARMA"

Ilta-Sanomat 11.4.

PEKKA POUTA KESÄN
ENNUSTEESTA:
EI HYVÄLTÄ NÄYTÄ -
TOIVOTTAVASTI
ENNUSTE ON
PIELESSÄ

MTV Uutiset 11.4.

SHAMAANI VEIKKO
SIITONEN POVAA
TULEVASTA
KESÄSTÄ KUIVAA
JA LÄMMINTÄ.

Keskisuomalainen 23.2.

TÄLTÄ NÄYTTÄÄ
KOKO KESÄN SÄÄ:
KESKILÄMPÖTILA ON
PUOLESTA ASTEESTA
ASTEeseen TAVAN-
OMAISTA KORKEAMPI

Keski-Uusimaa 14.4.

SUOMEN
KESÄ 2016
ON MÄRKÄ

Uusi Suomi 11.5.

PITKÄAIKAISENNUSTE
LUPAA: SUOMEEN
TULOSSA TAVALLISTA
LÄMPIMÄMPI KESÄ

Uusi Suomi 14.5.

ALKUKESÄN
SÄÄENNUSTE JULKI:
"EI OLE KEHUMISTA
VARSINKAAN ITÄ-
SUOMEN OSALTA"

Uusi Suomi 16.4.

TULEEKO
HUOMENNA
POUTA?

Helsingin Sanomat 23.5.

KALASTAJA
USKOO
LOHI-
SAALIIDEN
PARANEVAN
SÄÄN
VILLETÄSSÄ

Kymen Sanomat 3.6.

ENNUSTE:
KESÄLLÄ SADETTA
JA KYLMÄÄ

Ilta-lehti 19.5.

ENSIMMÄISET
KESÄN HYTTYSET
JO LIIKKEELLÄ -
TUTKIJAT: "KAIKKI
RIIPPUU SIITÄ, MITEN
SÄÄT JATKUVAT"

Aamulehti 24.5.

TILASTOJEN
PERUSTEELLA
LÄMPIMIN
SÄÄ OSUI
HEINÄKUULLE,
AURINKOISIN
KESÄKUULLE.

MTV Uutiset 10.3.

TULEEKO LÄMMIN
ALKUKESÄ?

Sydän-Hämeen Lehti 13.2.

ALLUSTAVISSA KESÄN
2016 VUODEN-
AIKAISENNUSTEISSA
SUOMEN SÄÄ NÄYTTÄÄ
KESKIMÄÄRIN
TAVANOMAISTA
LÄMPIMÄMMÄLTÄ

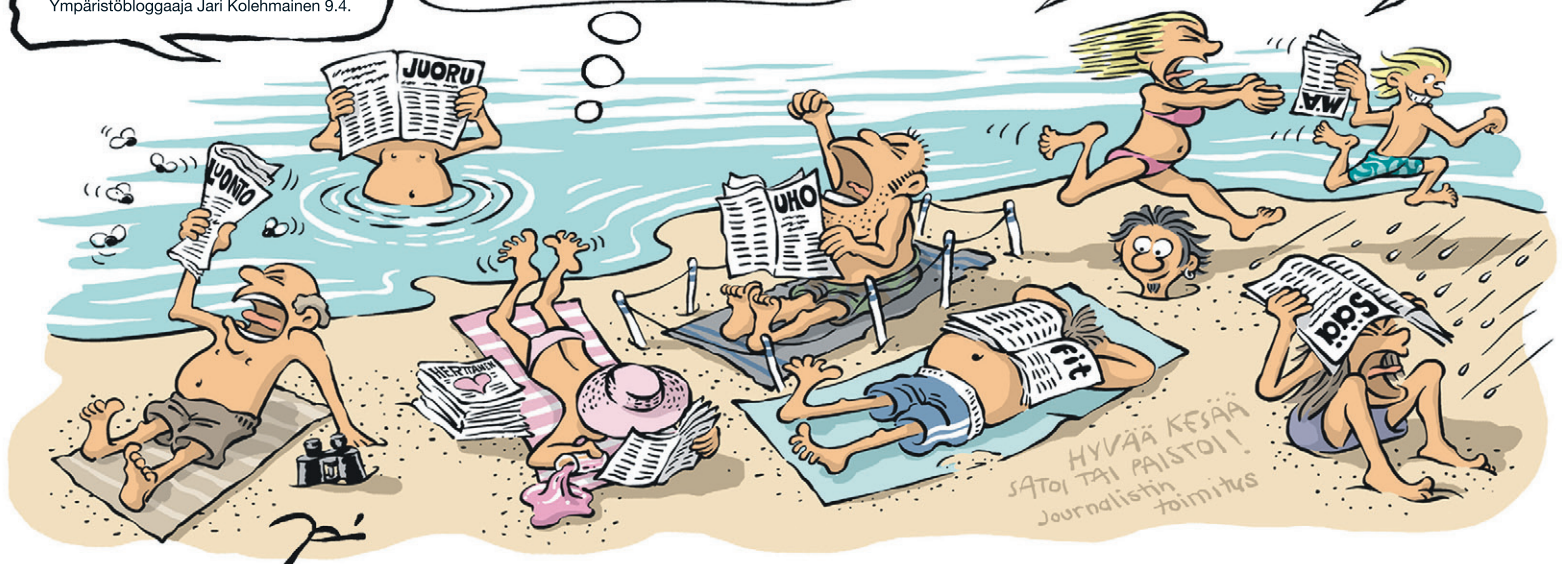
Ympäristöbloggaaja Jari Kolehmainen 9.4.

OLISIPA KOKO KESÄ
TÄLLAINEN! - KATSO
LÄHIPÄIVIEN KUUMAT
SÄÄKARTAT

Ilta-lehti 30.5.

MILLOIN ON
KESÄN PARHAAT
LOMAKELIT? LUE
SÄÄTIETÄJÄN
ENNUSTE

Helsingin Uutiset 29.3.

HYVÄÄ KESÄÄ
SÄÄTIETÄJÄN
Journalistin
toimitus